

TMMOB

Maden Mühendisleri Odası adına

Sahibi:

Mehmet TORUN

Yazı İşleri Müdürü:

Nahit ARI

Yönetim Kurulu:

Mehmet TORUN

Ayhan YÜKSEL

Cemalettin SAĞTEKİN

Necmi ERGİN

Emre DEMİR

Mehmet ZAMAN

Özlem ALTINÇELİK

Yayın Kurulu:

Cemalettin SAĞTEKİN

Nahit ARI

İbrahim YILMAZOĞLU

Niyazi KARADENİZ

Elif TORUN

Yayın Türü:

Süresiz Yayın

Yönetim Adresi:

Selanik Cad. 19/4

Kızılay 06650 ANKARA

Tel: 0312 425 10 80 - 418 36 57

Faks: 417 52 90

İnternet: www.maden.org.tr

E-posta: maden@maden.org.tr

Baskı Yeri:

KORZAYAYINCILIK
BASIM SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.

Büro: Büyük Sanayi 1. Cad. 95/11 • İskitler - Ank.
Fabrika: Yenice Mah. Çubuk Yolu No:3 • Esenboğa - Ank.
Tel: 0.312 342 22 08 • Fax: 0.312 342 14 27
www.korzabasim.com.tr • e-mail: korza@korzabasim.com.tr

Baskı Tarihi ve Saati:

02 Nisan 2013, Saat: 09.00

Basım Adedi:

3000

Özel Sayı

İmzalı yazıların sorumluluğu
yazarlarına aittir

TMMOB MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI GENÇ MADENCİ

Özel Sayı

İÇİNDEKİLER

TMMOB Neden Hedefte / MYK	2
İlk Söz Niyetine / Maden MO/Merkez Öğrenci Komisyonu	6
MUKADDİME... / İhtiyar Madencinin Biri	9
ODTÜ Ayakta, Haber-Yorum / GM/ODTÜ	12
ODTÜ Ayakta, Haber-Yorum / Başbakana Açık Mektup / Bir Öğrenci	15
Nedir Bu Soluduğumuz / Genç Madencinin Biri	18
Kozlu'da <i>Dégagement Instantane</i> / Tayfun Özuslu	20
Yine "Maden Kazası" Yine... / Maden MO	24
(...) Bildiri Tam Metni / Genel Maden-İş	28
Bizans Medyasına İnat... ..	29
GM Ne Diyor / Hakan Bıçak	31
GM Ne Diyor / Gözde Dalak	32
GM Ne Diyor / Gamze Erdoğan	33
GM Ne Diyor / Tuğba Güneş	34
GM Ne Diyor / Cem Lafcı	35
GM Ne Diyor / Gizem Özcan	36
GM Ne Diyor / Ali Alkım Şakar	37
Bu Şiir Kömür Kokar/İlhan Berk	37
GM Ne Diyor / Ragıp Varol	38
Üyelerimiz Ne Diyor ?/ Madencinin Öfkesi... / Koray Aspir	39
Üyelerimiz Ne Diyor? / Kafes... / Cemalettin Sağtekin	40
Birlik Haberleri / TMMOB... / Erşat Akyazılı	42
IV. Öğrenci Kurultayı / Merkez Öğrenci Komisyonu	46
Türkiye Öğrenci Hareketinin Tarihinden Bir Belge	48

TMMOB NEDEN HEDEFTE

TMMOB; 7303 sayılı Yasa ve Kanun Hükmünde Kararnamelerle (66 ve 85 sayılı) değişik 6235 sayılı Yasa ile 1954'te kurulmuştur. TMMOB; Anayasanın 135. Maddesi'nde belirtilen, tüzel kişiliğe sahip ve kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşudur. Kuruluşunda 10 Odası ve yaklaşık 8.000 üyesi bulunan TMMOB'nin –bugün itibarıyla– oda sayısı 24, üye sayısı ise 430.000'dir.

TMMOB'nin Temel İlkeleri

TMMOB ve bağlı Odaları;

- Mesleki demokratik kitle örgütüdür.
- Demokrat ve yurtsever karakterdedir.
- Emekten ve halktan yanadır.
- Anti-emperyalisttir, Yeni Dünya Düzeni teorilerinin, ırkçılığın ve gericiliğin karşısındadır.
- Siyasetin dar anlamını aşar, yaşamın her olayını siyasetle ilişkili görür. Barıştan yanadır.
- İnsan hakları ihlallerine karşıdır, insanlık onurunun korunmasından yanadır.
- Örgütsel bağımsızlığını her koşulda korur, gücünü sadece üyesinden ve bilimsel çalışmalarından alır.
- Meslek ve meslektaş sorunlarının, ülkenin ve halkın sorunlarından ayrılamayacağını kabul eder.
- Politikanın oluşturulmasında ve uygulanmasında demokratik merkezizeççi yöntemleri uygular.
- Karar alma süreçlerinde demokratik ve katılımcıdır.

- Bağlı Odaları ile birlikte mühendis, mimar ve şehir plancılarının meslek alanlarını düzenler, üyesinin ve halkın çıkarlarını korur.
- Sanayileşme ve demokratikleşme alanlarında durum tespitleri yapar, politikalar ve çözüm önerileri üretir. Ülkenin demokratikleşmesi için çaba sarf eder.
- Kamuoyu oluşturmaya yönelik çalışmalar içinde tartışmasız yer alır.
- Demokratik Kitle Örgütleri ve sivil toplum örgütleri ile ilkeli ve demokratik işbirliği içerisindedir.

Günümüz Dünyasının Gerçekleri ve TMMOB

TMMOB ve bağlı odaları; meslek alanlarıyla ilgili ülke gerçeklerini ifade edip sorunları tespit etmekte, çözüm önerileri oluşturup yaşama müdahil olmakta, bilimi ve tekniği halkımızın hizmetine sunmaktadır. **TMMOB politikaları** –meslek alanlarımızdan yola çıkarak ve mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı sorunlarının halkımızın sorunlarından ayrılmayacağını temel ilke kabul ederek– **bilimsel, teknik ve insan odaklı bir çerçevede oluşturulmaktadır.**

Dünyada yaşanmakta olan emperyalist/kapitalist kriz ve savaşlar, ülkemizi doğrudan etkilemekte; mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı meslek alanlarımızın tamamı, ülke yönetimindeki iktidarlarca, neo-liberal iktisat politikalarına teslim edilmekte; rant ve kâr odaklı bu düzene karşı örgütlü mücadelemiz devam etmektedir. Emperyalizm; yeni döneminde neo-liberal iktisat politikalarıyla tüm dünyayı teslim alıp, vahşi kapitalizmi küresel ölçeğe yayarken, buna karşı duran örgütümüze büyük görevler düşmektedir. Bu çerçevede halkımızın çıkarlarını korumak, bilimsel uygulamaların hayata geçmesini sağlamak amacıyla; nükleer santraller, 2B yasası, iş güvenliği, özelleştirmeler, imar rantı merkezli planlama süreçleri vb. gibi meslek alanlarımızla ilişkili tüm konularda elde edilen kazanımlarda, TMMOB'nin hukuksal ve siyasal alanda vermiş olduğu mücadelelerin payı çok büyüktür.

AKP İktidarının Ekonomi Politikası ve TMMOB

Küreselleşmenin baskısı altındaki Türkiye'de, kapitalizm; devlet eliyle ve himayesinde, sermaye birikimini kentler ve doğal kaynaklar üzerinden oluşturup ayakta tutmaya çalışıyor. AKP iktidarı ise, TMMOB ve Odaları bu yöneliminin önündeki en büyük engel olarak görüyor.

Ekonomiyi canlı tutmak için, öncelikle kentsel alanlardaki yıkım ve yapım işleriyle, kentsel dönüşüm başlatılmış, inşaat sektörünün sıcak parayı getirmesi öngörülmüştür. Bu sürecin hızlı ve kesintisiz işlenmesi için, bir takım yasal düzenlemeler yapılması amacıyla; ülke topraklarının ve kamu kaynaklarının yağma ve talanına engel olan tüm mevzuat birer birer değiştirilmektedir. Bu vahşi dönüşüme karşı duran, kamuoyunu her platformda aydınlatan, kamunun ve halkın varlıklarına, kentlere, doğal ve kültürel kaynaklara sahip çıkan; bu amaçla yılmadan mücadelesini sürdüren, halkın yanında olan TMMOB üyeleri de susturulup bertaraf edilmek istenmektedir. Kamu kaynakları, yerli ve yabancı sermayenin bölüşümüne hazır

hale getirilerek; **halkın malı olan kıyılar, ormanlar, maden sahaları, su kaynakları vb. her türlü doğal, tarihi, kültürel ve kentsel değerler**; yağmalanarak el değiştirmekte, serbestleştirme, özelleştirme politikalarıyla –göz göre göre– kamu ve halktan alınıp sermayeye verilmektedir.

TMMOB ve bağlı odaları ile üyeleri, ülkemiz üzerinde oynanan bu oyunun farkındadır. AKP'nin iktidarını ekonomik boyutuyla ülkemiz ve kentlerimiz üzerinden sağlama gayretinin hangi boyutta olduğunu ve ona karşı etkin mücadele gerekliliğini kamuoyuna ve halkımıza anlatmak zorunludur. **10 yıllık iktidarı süresince; siyasi otorite, “ileri demokrasi” diyerek özgürlükleri yok etti, özgürlük diyerek korku imparatorluğu oluşturdu. Şimdi de kentsel dönüşüm diyerek kentlerimizi, kıyılarımızı, ormanlarımızı, doğal ve kültürel kaynaklarımızı yok etmekte... İşte bu nedenle TMMOB ve bağlı Odaları da, susturularak parçalanmak ve yandaş kuruluşlar haline dönüştürülmek istenmektedir.**

AKP, Türkiye'deki Değişim-Dönüşüm ve TMMOB

TMMOB, emperyalizmin AKP eliyle kurguladığı ve yapmaya çalıştığı düzenlemelere karşı mücadele yürütmüş; AKP'nin, Cumhuriyetin iktisadi, toplumsal kazanımları ile laikliği bertaraf edip dönüştürmesine ve dikta özlemlerine karşı çıkmış; gericiliğin ve dogmatizminin karşısında bilimi ve tekniği; sömürü, yolsuzluk ve talanın karşısında toplumsal gereksinimleri, insanımızın refah ve mutluluğunu esas alan bir ekonomiyi savunmuştur. Mesleki ve örgütsel birikimimizle, ekonomik, siyasal ve sosyal gelişmelere doğru olandan, olması gerekenden yana müdahale etmiştir.

TMMOB; ülkemizde kökleştirilmek istenen şoven linç kültürüne karşı barış ve gönenç içerisinde bir arada yaşamı savunur. TMMOB; dost güçlerle birlikte emeğin, barışın, özgürlüklerin, bağımsızlığın, çağdaş değerlerin ve hakça bölüşümün egemen olacağı bir Türkiye için mücadele eder. TMMOB –mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerini de yıllardan beri doğrudan ve olumsuz olarak etkileyen– sermaye birikim politikalarının yönlendirmesiyle gerçekleşen sınaî dönüşümün, artan fason üretimin ve rant yönelimli politikaların karşısında olmuştur ve olmaya da devam edecektir.

AKP iktidarı, olağan yollar ve seçimlerle ele geçiremediği TMMOB'yi, şimdi de kuruluş yaşamızla oynayarak etkisizleştirmeye ve denetim altına almaya çalışmaktadır. TMMOB'ye yönelik sınırlayıcı, tasfiye edici politikalar da; söz konusu ekonomik, politik kapsam içindedir. Sanayinin fason üretime yönelik yapısal dönüşümü, kentsel dönüşüm süreçleri ve bütün ülkenin imara açılması politikaları ile gerek mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerinin gerekse bu hizmetlere ilişkin meslek örgütlerinin zayıflatılması bir bütünlük arz etmektedir.

TMMOB Direnecek, Varlığını ve Mücadelesini Sürdürecektir

TMMOB tarihi, bu ve benzeri türde baskı ve yıldırma politikalarına karşı verilen mücadelelerle doludur. Yıllar içinde oluşturduğumuz hukuku ve örgütlü gücümüzü pekiştirerek bu

saldırıyı göğüslememiz ve yeni dönemi örgütlememiz gerekmektedir. Yılların birikimine dayanan; çok sayıda arkadaşımızın, emeği ve özverisiyle oluşturulan demokratik, emekten ve halktan yana TMMOB örgütlülüğünün korunarak sürdürülmesi, bu dönemin bize yüklediği en kritik sorumluluktur.

Mesleki sorumluluklar ile toplumsal sorumluluklarımızı, meslek alanlarımızı koruma ve genişletme çabalarıyla kaynaştırıp bütünleyerek, yolumuza direngen bir tarzda devam etmeliyiz. Yurdumuz, ülkemiz, halkımız, mesleklerimiz ve meslektaşlarımızdan yana olan TMMOB'nin ve Odalarımızın çalışma programı ve ilkeleri, tarihsel olarak kılavuzumuz olmaya devam etmelidir. Bu; etik, mesleki, toplumsal, bilimsel, teknik bir gerekliliktir; kendimize, ülkemize, halkımıza karşı toplumsal bir sorumluluktur.

Teoman ÖZTÜRK'ün "... **Yüreğimizdeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağının bilinci içinde; bilimi ve tekniği emperyalizmin ve sömürgeçlerin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıyız...**" sözlerine sahip çıkmak ve uygulamak öncelikli görevimizdir.

Mühendis, mimar ve şehir plancılarının sesi kısılırsa, bu ülkenin sesi kısılır. Ormanlarımızı kıyılarımızı, madenlerimizi, mera alanlarımızı, kentlerimizi ve derelerimizi vahşi kapitalizme teslim etmeyeceğiz. Geleceğimize sahip çıkacağız. Örgütlü gücüne ve halkına güvenen TMMOB, bu yağmaya ve saldırıya sonuna kadar direnecek ve sonunda kazanan halkımız ve ülkemiz olacaktır.

YAŞASIN TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜ!

YAŞASIN İŞ, EKMEK, ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZ!!

Mehmet TORUN

Maden MO Merkez Yönetim Kurulu Başkanı

TEŞEKKÜR

"Genç Madenci Bülteni"nin yayın hayatına atılabilmesinin teknik viyabilitesini tahkik amacıyla sürülen bir umut kılavuzundan ibaret olan bu özel sayımızın yayınlanması sürecinde; görev üstlenerek –hamallık da dahil olmak üzere– verilen her tertibi, hiç küçümsemeksizin, halisane amatör çabalarla ve ancak madencilere yaraşan bir disiplinle yerine getiren MÖK mensubu öğrenci üyelerimizden Ragıp Varol, Cem Lafcı, Şükrü Yıldız, Tuğba Toker, Gizem Özcan ve Hakan Önal ile mevcut yazar kadromuza –taze can suyu kadar hayatî önemi haiz olan– takviyeler sağlayan öğrenci üyelerimizden Hakan Bıçak, Gözde Dalak, Gamze Erdoğan, Tuğba Güneş ve Ali Alkım Şakar'a; şahsım, MYK, Odamız ve bütün camiamız adına çok teşekkür ederim.

Mehmet Torun

İLK SÖZ NİYETİNE

“Akrep gibisin kardeşim
Korkak bir karanlık içindesin; akrep gibi
Serçe gibisin kardeşim; serçenin telaşı içindesin
Midye gibisin kardeşim; midye gibi kapalı, rahat
Ve sönmüş bir yanardağ ağzı gibi korkunçsun kardeşim
Dünyanın en tuhaf mahlukusun yani;
Hani şu derya içre olup; deryayı bilmeyen balıktan da tuhaf !
Bir değil, beş değil, on milyonlarcasın maalesef
Koyun gibisin kardeşim;
Gocuklu celeb kaldırıncı sopasını; sürüye katıliverirsin hemen!
Ve adeta mağrur, koşarsın salhaneye
Ve bu dünyada; bu zulüm; senin sayende
Ve açsak, yorgunsak, al kan içindeyse eğer;
Ve hala şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak;
Kabahat senin!
Demeye de dilim varmıyor ama; kabahatin çoğu senin,
Canım kardeşim”
Nazım Hikmet

Filistin denilince belki de akla ilk gelen, koskoca “M bilmem kaç tipi” tankın önünde elinde taşla duran çocuktur. Küba denilince de, kuşkusuz Guevara... Haiti, adalı siyah kölelerce Arawak dilinde Fransız ve İngiliz sömürgecilere karşı haykırılmış olan isyan bayrağı iken, tarihte kölelerin kurduğu ilk cumhuriyetin de adı olmuştur. Vietnam; Fransız topuna, ABD helikopterine, Japon *hoeishidan*larına sadece siperde süngüyle karşı koyarak kazandığı onurlu bağımsızlığı, tarihin altın sayfalarına işlemiştir. Çünkü Adnan Yücel haklıdır, hem de çok haklıdır: “... Çünkü tarihin en güzel yerinde, son sözü hep direnenler söyler!...”

Zonguldak’taki bir kömür madeninde; kumanyası elinde, eli yüzü simsiyah, kafasında hafif kenara eğilmiş baretle objektife bakan emekçinin gözleri; idam sehpasına gülümseyerek yürüyen Deniz’in yağmurlu bir Ankara sabahında avludaki suyun üzerine bıraktığı ayak izlerini taşır. Vietnam’da halk kasaplığı eden ABD finosu Kommer’in ODTÜ’de ters dönmüş alevler içindeki makam aracı da; Nazilerin Auschwitz’de kazdığı insan bedeni çukurlarından yükselen kokuyu taşır benzin deposunda. Yani her şey, bütün silüetler birbirine benzer. Zalimin zulmü başka bir zaliminkine; bir zalimin zulmüne direnenin direnci de başka bir zalimin zulmü karşısında dik duraninkine... Birisi çıkıp “güzel öldüler” dediğinde, hiç de güzel ölmemiş olan ve ölümün herhangi güzel bir tarafı olmadığını bilebilecek ka-

dar kafası çalışan bir sürü insan; kumanyası elinde objektife bakan göz çifti gibi bakar ekranın ardındaki halden bilmezsin yüzüne. Tükürmez, ah etmez, sadece susar. Ölümü güzelleyen birinin karşısında insan olan ne yapabilir ki? Susar, düşünür, derdine çare arar. Çünkü yalnızca güzel günlerin kavgasında güzel ölünür.

Bir serçenin telaşı, akrebin taşın altına kaçışı, midyenin kabuklarını kapatışı ve koyunun salhaneye koşuşu neyse, egemenler artık aynı ruh hali içindeler. Finans kapitalin ilk krizinden bugüne kadar da öyle oldular. Loncadan burjuvaya, burjuvadan ulus-devlete, ulus-devletten küreselleşmeye, küreselleşmeden neo-liberalizme ve son krizden de bugüne; geriye dönmeye başlamış olan zalim bir çark, artık daha fazla aydınlık göz tarafından fark ediliyor. Çünkü, 20. Yüzyıl Avrupası’nın Afrika’daki sömürgeciliği her neyse, Kuzey Atlantik’in Japon Nikkei ile beraber dümenini tuttuğu kapitalizmin 21. yüzyılda uyguladığı politikanın fiziki sonuçları da aynen o oldu: Ölüm, zulüm, kölelik, yoksulluk, açlık, işkence... İstihbarat örgütleri, uluslararası uyuşturucu çeteleri, silah ticareti ve sözüm ona savaşlar üreten gelişmiş ülkeler ile sömürüldüğünü halkından gizleyen –gizleyemediği yerde de faşizme başvuran– az gelişmiş ülkeler; el ele verip, son yüzyıldaki büyük resmi oluşturdu. Picasso’nun “... Hayır, bu resmi ben değil, siz yaptınız!...” dediği resmi...

“Dört nala gelip uzak Asya’dan, Akdeniz’e bir kısrak başı gibi uzanan” Türkiye ise; aydınlarını otellerde ateşe veren, gençlerini asan, farklı mezhepten yurttaşlarının karnındaki çocuğu deşen, sanatçılarını sürgün eden, gazetecisini, işçisini, memurunu, öğrencisini içeri tikan, üniversitelerini bilimsellikten piyasacılığa ve bağınazlığa sürükleyen, iç politikasını faşizanlaştıran, dış politikasını bağımlılaştıran ve buna benzer yığınla içler acısı tablo açığa çıkaran bir resim çerçeveletmiştir. Bu resmi, derin devlet, çeteler, ülkücü faşist militanlar ve dinci gerici tetikçiler ile işbirliği yapan egemenler çizmiştir.

Newton; kuvvetler arasındaki ilişkiyi: “Her etki, karşılığında aynı şiddette ve aksi yönde bir tepki doğurur...” şeklinde ifade etmişti. Yani ortada başka bir resim daha var: Direnişin destanını yazmış olan, onurlu bir halkın çizdiği resim... “Ben sizin yalan ve hilelerinizle baş edemedim, bu bana dert oldu. Ama önünüzde de eğilmedim, bu da size dert olsun!...” diyen Seyit Rıza’nın; Kommer’in arabasını ters çevirip ateşe veren ODTÜ öğrencilerinin; işgalci 6. Filo’yu denize döken, “Boğaza değil, Zap suyuna köprü!...” yapan 68 Kuşağı’nın; “Fatsa’yı, üreten Fatsa halkı yönetecektir!...” diyen Terzi Fikri ve devrimci arkadaşlarının; eşit, parasız, bilimsel, ana dilde eğitimin mücadelesini veren, halkların kardeşliğini ve barışı şiar edinen, bağımsızlığı ve demokrasiyi savunan gençlerin; yani bu toprakların yetiştirdiği gökyüzü gözlü onurlu çocukların çizdiği resim... En gökyüzü boyalı noktasından,

“Toplum için üreteceğiz, sermaye için ölmeyeceğiz!...” diyen Genç Madencilerin yürüdüğü yolun da geçtiği resim...

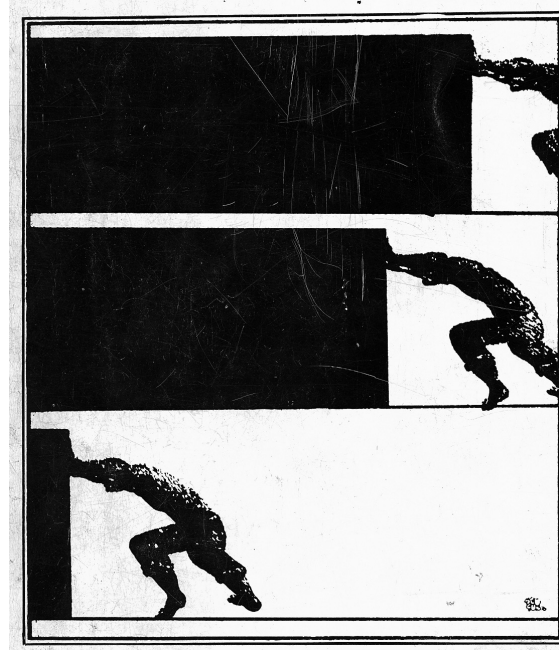
Zengin bakır, mangan, krom ve demir yataklarının bulunduğu Sierra Maestra’dan zaferle indiğinde: “Savaşan kaybedebilir; ama savaşmayan çoktan kaybetmiştir.” sözünün belki de önden ispatını yapmış olan Guevara, kazanmanın nerede başladığını adeta özetliyor. Bugün, güzel ölümlerin iktidarının piyasacı ve gerici icraatı yüzünden, bin bir türlü sıkıntıya düşen üniversite öğrencileri, bunlarla başa çıkmak için ilkin bir araya gelmeyi seçiyor... Çünkü AKP biliyor; bir kez ipin ucunu kaçırırsa, sonunun geleceğini bildiğini her icraatıyla ispatlıyor. Yargıyı kendi elinde tekelleştirerek, yürütmede “başkanlı” tek adam sistemi peşinde koşarak, yaşamada KHK faşizmini dayatarak, herkesi büyükçe bir “torba” içine koyup ağzını da sıkıca kapatmayı düşünüyor. Çünkü küreselleşmede de çuvallayan *Big Brother*, bir yerlerini savaş ticareti ile bir yerlerini kurtarmak için Ortadoğu’da kimsenin itiraz etmeyeceği bir savaş istiyor! Bunun için de ağabeyleri Menderes’in çok önceden başlattığı “Küçük Amerika” Türkiye projesinin dallanıp budaklanıp AKP’nin “ılımlı” ellerinde meyve vermeye başladığı şu verimli haliyle; 12 Eylül 1980’deki “bizim çocuklar yaptı”dan faşist katil Oğün Samast soslu “bizim UŞAKLAR yaptı da!”ya varmış olan ve “güzel ölen” haliyle, Türkiye’yi kullanıyor...

Zap Suyu / Devrimci Gençlik Köprüsü

Bir kurtuluş yolu bulmak gerekiyor... Egemenlerin Nietzsche'den makasladığı: "Kendi omzuna tırman, başka nasıl yükselebilirsin ki..." tuzacağına düşmeden; Özal'ın "işini bilen" tekilleri de olmadan; kendimize benzeyenlerle yan yana gelmenin, çoğul olup zorlukların üstesinden hep birlikte gelmenin yollarını aramak zorundayız!...

"Ne çok elimiz varmış meğer
İlkin, senin elinle tutuşan benimki
Sonra çocuklarınki
Gençlerininki
Tekel işçilerinininki
Sonra ellerin elleri
Ne kadar çok elimiz oldu, baksana
Tutuşa tutuşa
Bir orman yangını gibi..."

Can Yücel'in muazzam yüreğinden bunlar nasıl döküldüyse, biz de kaba elekten, değirmenden öyle dökülelim dedik... İncelsin boyutlarımız, ama çoğul olalım, daha çoğul... Zulmü yerle bir edecek akıntıda daha iyi çözünebilmek için!...

Ankara'da, Milli Kütüphane'nin o sakın, kararlı ve içkin atmosferinde başladı Genç Madenci'nin hikayesi; 2004'te, bu mekânda bir öğrenci çalışmayı düzenlenerek, Oda-Öğrenci çalışmalarında ön açıcı bir adım atıldı. Takip eden süreçte, Maden MO Yönetim Kurulu; 2007'de kendisine bağlı bir Merkez Öğrenci Komisyonu (MÖK) görevlendirdi. MÖK öğrencilere ve sorunlarına yönelik bir değerlendirme anketi düzenledi. Ülke genelinde yürütülen bu anket çalışmasından çıkan veriler üzerinde yapılan değerlendirmeler; 13-14 Nisan 2007'de, Türk-İş Konferans Salonu'nda bir araya gelen 350 öğrenci delege ile gerçekleştirilen 1. Öğrenci Üye Kurultayı'nda tartışıldı... Genç Madenci'nin bu ilk kurultayından sonra, bütün maden mühendisliği bölümlerinde örgütlenebilmek amacıyla, öğrenci temsilcileri belirlendi. Ülke genelinde öğrenci üye kampanyası örgütlendi. Öğrenci üyeler için Oda kimliği basıldı. Üniversitelerde öğrenci toplantıları düzenlenerek çeşitli etkinlikler yapıldı. Yaz döneminde Kandilli'de Genç Madenci Öğrenci Temsilcileri Yaz Kampı düzenlendi. Kampta açığa çıkan eğilim doğrultusunda, 7-8 Mart

2009'da, Antalya'da 2. Öğrenci Üye Kurultayı örgütlendi. Kurultayda, genel işleyişi belirlemesi adına bir Genç Madenci tüzüğü oluşturuldu. Örgütlülüğün ileri bir aşamaya geçirilmesi amacıyla çalışmalar yapıldı. Bu kurultayın ardından, 18-19 Kasım 2011'de gerçekleştirilen 3. Öğrenci Üye Kurultayı; bu sürecin bütününün ortaya koyduğu tablonun belirginleştiği bir etkinlik oldu: Ülke genelinde 1500 öğrenci üye ile toplumsal dayanışma ağını ve Oda-Öğrenci ilişkisini güçlendirmiş bir Maden Mühendisleri Odası ve elbette, Genç Madenci...

Yani sözün özünde; her şeye rağmen inatla ve umutla: "Aydınlık bir gelecek için karanlığı kazıyoruz!" dedik... Belleklerimizde ve düşüncemizde olan neyse, bu sayıda okuyacaklarımızdan ibarettir... Ve karanlık tablonun karşısında üzerimize düşen her neyse, kuşkusuz sizlerin de omuz vermesiyle gerçekleşecektir.

Dayanışmayla...

Maden MO / Merkez Öğrenci Komisyonu

MUKADDİME (veya Vira Bismillah)

“... Yangını kıvılcımlar tutuşturur!...”

Vladimir Adayevskiy

Hayatî bir organımız gibi sahip çıkmamız gereken Genç Madenci; TMMOB'nin 'demokratik kitle örgütüne dönüşebilme' nihaî hedefine doğru atılmış önemli bir adımdır. Gerçi, hem öğrenci üyelerin Oda'nın faaliyetlerine katılımları, hem de kendi içlerindeki örgütlenme işleyişleri hantaldır ve yeterli üretkenlikten yoksundur. Genç Madenci'nin en yüce organı olan, ama –tıpkı *perennial* çiçekler misali– birkaç yılda ancak birkaç gün boy gösterip, sonra da solan Öğrenci Kurultayları ise; süregelen işlevleri çerçevesinde, Merhum Abdülcabaz'ın –gövdesi, kolları, bacakları atrofiye uğrayıp, sırf muhteşem bir kelleye münceşer olan– ucube bilimkurgu figürlerini andırmaktadır; vs., vs... Her şeye rağmen; artık mayası tutan ve jerminal yolunda ilerleyen Genç Madenci nüvesini her türlü melanetten sakınıp esirgemeli, büyütmeli ve yetiştirilmeliyiz. Zira –özellikle taze yüzyılın gelişmeleri dikkate alındığında– bundan böyle, ancak Genç Madenci varsa, biz de varız; yoksa, sadece ayva ağaçlarının varoluşu kadar varız ve başka bir geleceğimiz de yoktur! VE bu gerçek de; salt gençlerimize değil, hepimize malûm olsa gerektir...

Bazı acil durumlarda ve bayramlarda, düzenli-sürekli yayınlarımızın özel sayılarla takviyesi; Odamızın –düz hesap– yarım yüzyıllık geleneğidir (bazılarının yıllık toplu akşam yemekleri bile, sadece 3-5 tekrardan sonra aynen “... gelenekselleşiyor”)... Bu cümleden olmak üzere, lüzumsuz tevazu gösterilerine hiç yüz vermezsiniz, şunu da hatırlatmakta yarar var: Vaktiyle, TBMM'nin gündemine bomba gibi düşen bir özel sayımız –sadece Odamızın değil, tek mil TMMOB çevrelerinin kolektif vicdanı indinde de– mefahir envanterimizin baş köşesindeki yerini halâ korumaktadır!... Profesyonel uzmanlarımızın mesaisiyle ve MÖK çevresinin halisane amatör katkılarıyla hayata geçen bu özel sayı ise,

hiç de öylesi mutantan emellere nail olma iddiasında değil... Zira bu nüshanın aslî amacı –ancak ¼ yıllık bir yayının aktüalite ölçeklerine göre taze diye nitelenebilecek olan– iki okkalı gündem maddesinden hareketle, ÖTler çevresinde ve Kurultaylarda dile getirilen “Genç Madenci Bülteni” hayalini gerçekleştirebilecek bir kılavuz sürmektir.

Gerçi, bu nüshayı hayata geçiren kadro; yukarıda anılan kılavuzun altındaki, üstündeki ve aynasının ötesindeki tertipleri de kotarabilecek kapasiteye sahiptir; ama olması gereken bu değildir... Çünkü “Genç Madenci Bülteni”, yayın hayatına atılışının aslî amacı itibarıyla –hem taşradaki öğrenci üyelerimizin yayın birim işlemlerine aktif katkı koymasına, hem de hedef kitle içinde sıkı dokunmuş bir dağıtım ağının döşenmesine elverebilecek olan– bir tür kolektif örgütleyici gibi işlev görmelidir ve olması gereken de işte budur!... Aksi takdirde, yani yazı işlerinin ve yayının hamallığının bütünüyle merkez kadrolarına terki ve dağıtımın da piyasa ihale edilmesi durumunda; “Genç Madenci Bülteni” de rutin bir merkezî-bürokratik işlemin ya da para babalarının vakıf okullarındaki “Dergi Kulübü” türü *Americanesque* işleyişlerin veya asrî hobi etkinliklerinin ötesine geçemez... Geçen yüzyılın bile ardına sarkan bu bakış açısı ve çalışma tarzı; PC, Cep Tlf., internet, vs. gibi –cehennemî bir süratle işlev gören– uzak muhaberat ve kayıt cihazları sayesinde, yüz binlerin meydanlara doluşabildiği günümüzdeki çoğunluğun nezdinde; ilkel, çağdışı, hantal ve epey Luddist bir eğilim-yaklaşım gibi görülebilir. Ama birçok alanda onlarca dahi yetiştiren bir çağın ilkelliği ve ataleti; düz insan yerine, her biri –menhus bir mutasyonun mecra-sında *roj be roj* ilerleyerek– eninde sonunda bir nevi tüketim robotuna dönüşecek olan milyarlarca androidi yetiştiren, şu lanet ahir zamanın çağdaşlığından ve dinamizminden evladır. (Kaldı ki,

sofistike iletişim aygıtlarının kullanımına, kategorik olarak itiraz eden kimse yok; ama çoğunluğa kategorik eyvallah da yok; unutulmasın ki, işin başında peygamberler bile öz başlarındaydı yani...) **Velhasıl: Ya her ÖT çevresinin** –hem öz okulunda, hem de civardaki işkolumuzda olup bitenlere asla bigane kalmaksızın– **özünü doğal muhabiri ve yetkili dağıtıcısı gibi bellediği-benimsediği, adamakıllı bir “Genç Madenci Bülteni” ya da rutin, sıradan ve kavradan bir bülten karikatürü!..**

Özel sayımızın kapsamı ise, iki ana mihverde tebellür ediyor: Birincisi –yine ¼ yıllık bir yayının aktüalite ölçeklerine göre– çok taze bir öğrenci eylemi, ikincisi ise –aylık periyodikler için bile elan tazeliğini koruyan– bir madenci eylemi... *Zeitgeist*, özel sayımız için öylesine okkalkı bir düşüş çaktı ki, bundan daha da kaymaklısı olmazdı yani: Serlevhasının ismi ile her iki dosyasının ismi ancak bu kadar müsemma olabilecek bir özel sayı da varsa eğer, Felek de gidip onu beğensin!..

Birinci dosyamız olan ‘Aralık/2012-ODTÜ Vukuatı’; Genç Madenci/ODTÜ ünitemizin hazırladığı bir haber-yorum ile iki görgü tanığının ifadelerinden oluşuyor; daha ne olsun ki... Velakin, hem bizim uşakların-kızların, hem de kamuoyundaki muhtelif yorumcuların kurguladığı “Günümüz *versus* 68” analogilerinde eksik

V. Adayevskiy (Dekabrist)

kalan bir husus var ki, o da şu: **68’li taifesi çok yalnızdı; öylesine yalnızdı ki, bu kulvarda Dekabrist taifesi ile rahat yarışabilirdi** desek, fazla abartmış sayılmayız. Düzenin bekçilerinin, kamuoyunun ve hocalarının gözünde: “.... tembel, keş, hayta, şaki, anarşist, komünist ve hatta(!) Maoist, vs., vs...” kişilerdi, hepsi birden!... Ama ‘İşgal Manifestosu’ kapsamındaki ‘Çağdaş Mühendislik Eğitimi Nasıl Olmalı?...’ faslını okuyunca, gözleri fal taşı gibi açılıp “.... Sizin için şöyle-böyle diyorlardı; lakin bunlar çok akli başında laflar!...” diyen koskoca profesörler de vardı; onların haklarını teslim etmek, boynumuza vefa borcu olsa gerek. Ayrıca, destek faslından bir-iki sporadik ve cılız grevi de asla unutmamalı. Velhasıl, birkaç flaş soyadı istisna kalmak kaydıyla, aile içinde bile yalnızdı 68’liler (velev ki, ecel hane kapısına aşırı erkenden dayanmaya görsün)... 78’liler bu kara zakonu biraz döndürmeyi iyi becermişti; ama ufak tefek kimi devrimci sendikaların dışında, sınıftan yine fazla yüz bulamadılar. Bir mukaddime kapsamında, “Öğrenci Hareketlerinin Son 50 Yıllık Gelişimi” gibi deryalara dalacak yer olmadığına göre, kısa kesilecek olursa: ‘Vukuat’ın 24 saat ardından, ODTÜ’deki teknil insan anasının (üst yönetim, hoca, asistan, öğrenci ve akademik olmayan personel) böylesine (kapaklarda görüldüğü gibi) kararlı olarak bütünleşmesi ve kimi diğer üniversitelerin de bu tutumu desteklemesi; 68’liler beri dursun, 78’lilerin bile rüyasında görebileceği bir gelişme değildi... İlk günkü vaziyeti, “... Bir avuç marjinal unsur, terörist, vs., vs. işi...” gibi beylik savuşturmalarla idare eden (ve bu tesbitine de gerçekten samimiyet ve ciddiyetle inanan) Sayın Başbakan’ın kapıldığı hiddet, şiddet ve

celalin dozajının –mutadın hayli fevkinde– artış kaydetmesinin asıl nedeni de işte buydu... Had-dizatında –24 saat kadar minicik bir süre için de olsa– asıl marjinalleşen, zat-ı alilerinin ta kendisiydi; ama satılmış-sinmiş mütareke medyasında, bu ender fenomeni faş edecek basın ahlâk ve haysiyeti nerdeeeeeeee?!...

Bir tek kıvılcımın koca bir ormanı tutuşturduğuna görgü tanığı olabilmek, birkaç yüz milyonda bir kişiye çarpacak bir piyango olsa gerektir. Lakin birkaç tonluk ana patlayıcı şarjlarını yemleyen bir dinamitin de –açıkta bırakıldığında, sinek vızıltısının dalgalarına bile tahammül edemeyen ve sadece birkaç mg mertebesindeki miktarlarda kullanılan– Hg(CNO)₂, PbN₆ vb. gibi *hyper* hassas detonatörler ile inisiye edildiği ise; madenci taifesinin her gün tanık olduğu, gayet sıradan bir fenomendir. Sadece grizu infilakı olmaz kömür ocaklarında; arada sırada, koskoca toplumsal patlamaların fitili de tutuşur... Kimi zaman balta bileme veya direk masrafının yevmiyeden kesilmesi, kimi zaman üç kuruş eksik prim tahakkuku, kimi zaman vardiyada binlerce kere işitilen sıradan bir küfür, kimi zaman da Cumhurbaşkanının tek bir zılgıtının inisiye ettiği gümbürtülerin dalgaları; ocaklardan taşıp kasabanın, kent, bütün bir havzanın, hatta bütün bir ülkenin sağır kulaklarını zangırdadır... Bir patladı mı, öyle pir patlar ki, madenci öfkesi; ne Kazak *nagaykası*, ne süvari kılıcı, ne jandarma süngüsü, ne bahriyeli kurşunu, ne de çevik kuvvet copu; hepsi vız gelir, tırıs gider!... Ufacık bir nümayişin kıvılcımı; grevleri, genel grevleri, devrimleri tutuşturur; tahtları, taçları, hükümetleri tumba eder. *Dîroka me usa xuyay e...*

İkinci dosyamız olan ‘Ocak/2013-Zonguldak Emeğe Saygı Mitingi’ ise; Kozlu’da –7 Ocak 2013’te vaki anî degaj sonucunda, ince posta altına diri-diri gömülerek– yitirdiğimiz sekiz canımızın hazin akıbetlerini ele alan bir haber-yorum ile Odamızın –vakayla ilgili ayrıntıları irdeleyen ve çözüm önerilerini sıralayan– basın bildirisini açılıyor. Yitip giden canlarımızın detone ettiği 3-5’li (ya da çok-çok 7-8’li) vardiya başı sohbetleri sürüp giderken; TTK işvereninin aniden bilirkişiliğe soyunacağı tuttu ve madenci taife-

sinin –kredi geri ödemelerinde akim kalmaları, daha doğrusu, lanet ahir zamanda zuhur eden post-modern tefecilerin pençesine düşmeleri nedeniyle– duçar olduğu “malî mağduriyetten ve ruhî bunalımdan mütevellit dikkatsizlik itiyadı”-nı, kamuoyuna facianın elebaşı sebebi olarak duyurdu... İkinci dosyamız muhtelif haber-yorum kuşakları ile devam ediyor ve kendi tarihlerini yapmaya kararlı madencilerin arasına öz rızalarıyla katılan Genç Madenci efradının –bizzat yaşadıkları tarihi yazma bilincini de kazanmaya başladıklarını kanıtlayan– öz izlenimleriyle nihayet kapanıyor. Yemlemenin şu ya da bu ana şarjın patlamasına yol açıp açmayacağının tahlili ise, tarihçilerin değil, kâhinlerin işi olsa gerek...

İki ana dosyadan sonra gelen ve AKP’nin yasal taarruzunu şimdilik püskürtebilmemizi kuşbakışlı tahlil eden “BİRLİK Haberleri” faslı ise; zaten bültenlerimizin 35 yıldır yerinden kımıldamayan bir demirbaşdır, üst örgütümüze boyun borcumuzdur, henüz tek mm bile erozyona uğramamış olan şanlı geleneklerimizdendir, olmazsa olmaz sayfalarımızdandır...

Özel sayımızın iki misafir sanatçısı da var: Biri –biraz dışarıdan da olsa– Mükellefiyet’e tanıklık eden merhum ustamız İlhan Berk; öteki de özü özünü vaktiyle “Madenci Çizgicisi” olarak takdim eden Selçuk Demirel üstadımız... Gerçi, ikincisinin günümüzdeki müşterilerinin kimliklerini duymak bile dudak uçuklatmaya yeterli; ama yine de, hem madenci taifesinin alayı, hem de Genç Madenci Özel Sayısı; her ikisinin de matlubunda bulunan saygı, minnet ve vefa borçlarını asla inkâr edemez!...

Doğrusu bu ya; mevziî olarak birazcık duygusallaşmakla birlikte, “fena halde” barut kokan bir mukaddime oldu... Velakin madenci olmak da, ara-sıra duygusallaşmaya engel teşkil etmese gerek; ayrıca, yel madenciden estiğinde ise, ortalık da gülsuyu kokacak değil herhalde; vessalam!...

İhtiyar Madencinin Biri

ODTÜ AYAKTA / Haber-Yorum

ODTÜ, kuruluş tarihinden bu yana birçok “ziyaretçi” ağırladı. Bunlar saymakla bitmez elbette; ancak en önemlilerini sıralamak gerekirse: Vietnam Kasabı Kommer, reformist politikaları nedeniyle SSCB’nin dağılmasına neden olan Garbaçov, Faşist Rektör Hasan Tan, ülkece çok sevdiğimiz devlet adamı Süleyman Demirel ve daha niceleri... Onurlu ODTÜ öğrencisi, hiçbirini eli boş göndermemişti. Bilindiği üzere; ODTÜ’yü son ziyaret eden ünlü, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’dı. Ölümün ve zulmün iktidarı, AKP’nin patronu, emperyalizmin Ortadoğu’daki taşöronu, Suriye’deki savaş çığırkanlığının baş piyonu; öğrenci, gazeteci, aydın, sanatçı, işçi ve emekçi düşmanı ve sermaye dostu... Yani, ileride buna benzer sıfatlarla anılacak olan bir başbakan...

“Göktürk-2” uydusunun fırlatılışı nedeniyle; 18 Aralık 2012 Salı günü, ODTÜ yerleşkesinde bulunan TÜBİTAK Uzay Teknolojileri Araştırma Enstitüsü binasında, TÜBİTAK tarafından bir tören düzenlendi. Törene, TÜBİTAK tarafından davet edilen Meclis Başkanı, Başbakan ve diğer yetkililer katıldı. Başbakanın da törene katılması nedeniyle geniş “güvenlik” önlemleri alındı. Bu geniş güvenlik önlemi ile şunu kast ediyoruz: 3500’ü aşkın *robocop* çevik kuvvet polisi, yüzü aşkın zırhlı araç, TOMA’lar ve gaz, ses bombaları ile Başbakan öğrencilerden “ko-

YAZISIZ

rundu”. Çünkü öğrenciler Ortadoğu’da emperyalizmin taşöronu olmayacağız demek için, kendisini protesto etmek için yürüyüşe geçebilirdi. Bunu önlemek, kamu polisimizin birincil görevlerinden biriydi. Öyle de oldu. AKP’nin tarihinde protesto edilmeye tahammülü olmadığı hepimizin malûmudur. Burada asıl şaşkınlık uyandırması gereken şey; başladığı andan günümüze kadar, bu tahammülsüzlüğün yarattığı baskı şiddetinin hangi düzeylere tırmandığıdır... ODTÜ’de olan biten şeylerin; protestodan başka amaçlar(!) güden birkaç “marjinal” grubun inisiyatifinde geliştiği ve aslında sanıldığı gibi ‘masum’ olmadığı, bir gerçekmiş gibi önümüze sürülmüştür bu yüzden. Yani tekelci medya, AKP’nin yalakalığına soyunan ve ceplerini dolduran “öğrenci konseyi” başkanları, rektörler, dindar neslin neferleri olan cemaatçi öğrenciler ve “sa-iresi” tarafından ODTÜ’ye bu kadar saldırılmasının nedeni de budur. Ortada var olan gereksiz-orantısız devlet şiddeti, bu şekilde meşru kılınmaya çalışılmaktadır. Bizzat Başbakan, kendi kabinesindeki ODTÜ mezunu bakanları görmüyor olacak ki; ODTÜ’deki öğretim üyelerine ağza alınmayacak türden, haddini oldukça aşan cümleler sarf

ODTÜ AYAKTA / Haber-Yorum

ODTÜ, 1972

edebilmiştir. Kısaca ülkedeki faşizm bu boyutlara tırmanmıştır.

ODTÜ'lü öğrenciler; tarih boyunca çantalarında molotoflar taşımış, hoşuna gitmeyen her şeye ceplerinde taşıdıkları taşları fırlatmış, bu ülkenin evladı değil de uzaydan inmiş teröristlerden ibarettir sanki... Zaten AKP'yi protesto eden çiftçi de, memur da, işsiz de, madenci de "bizden" değildir. Biat etmeyen, her şeye "Padişahım çok yaşa!" diye el pençe divan durmayan, artık "bizden" değildir... Bu zihniyet, ODTÜ öğrencilerinin uyduya karşı olduğunu bile söyleyebilecek kadar pişkin ve aymazdır. Bir kere, TÜBİTAK'ta yıllardır süregelen kadrolaşmanın sonuçlarına; ilkin derginin sansürlenmesiyle, ardından içeriğinin değiştirilmesiyle ve sonunda da bir bilim kurumu olan TÜBİTAK'ın AKP'nin arka bahçesine dönüştürülmesiyle tanık olduk zaten. Bütün bu süreç yaşanırken, gerek RASAT uydusunun tasarımı sürecinde, gerekse GÖKTÜRK-I ve GÖKTÜRK-II uydularının dizaynına bilfiil emek veren, bütün aşamalarında yoğun olarak çalışan bilim insanları ODTÜ'lülerdir. Şimdilerde TÜBİTAK'tan atılanlar ve yerlerine badem bıyıklı 'bilim' insanları konulacak olanlar da yine ODTÜ'lüler...

İşin başka bir boyutu da, GÖKTÜRK-II uydusunun hizmet ettiği amacın ODTÜ'lü öğrenciler tarafından eleştiriliyor olmasıdır. Bu da protesto eylemini meşru kılan temel unsurlardan birisidir. Orada 'Bilimi Satan, Emperyalist Savaş Çığırkanı Tayyip ODTÜ'den Defol' yazan bir pankartın arkasında yürüyen ODTÜ öğrencileri; aslında GÖKTÜRK-II uydusunun askeri amaçlara dönük, Ortadoğu'da başlayacak olan savaşın hizmetinde kullanılacak bir uydu olmasını, yani bilimin emperyalizmin istekleri doğrultusunda kullanılmasını eleştirmektedir. Ülkemiz ve dünya halkları açısından bu denli onurlu bir

duruş ve söylem, kuşkusuz ki, Başbakan'ı ve partisini sonsuz derecede rahatsız edecektir. Bir başka bilinmesi gereken nokta da, GÖKTÜRK-II uydusunun -tasarımı öyle olsa da- herhangi bir şekilde ülkemizde üretilmediği gerçeğidir ki, uydu da ülkemizden fırlatılmış bile değildir zaten!...

Vukuatı asıl trajikomik kılan şey ise, polis terörünün sonrasında yaşananlar oldu. ODTÜ'deki kreşin içerisine bile gaz bombası atmaya kadar varan polis vahşeti, ODTÜ Rektörlüğü tarafından da eleştirilince; AKP ve tayfası küplere bindi... ODTÜ'lü akademisyenler ve öğrenciler -bilime ve üniversitelerine sahip çıktıklarını vurgulamak ve yaşananları eleştirmek amacıyla- boykota gidince, öfkeden renkten renge girdiler. Öyle ki, rektör açıklama yapınca, yandaş rektörlerden de hemen karşı açıklama geldi. Bir öğrenci Başbakan'a açık mektup yazınca, yandaş bir öğrencinin Başbakan'a övgü dolu mektubu çıkıverdi piyasaya... Özetle, olayların üzeri bir şekilde örtülüverdi. Ne gereksiz şiddet uygulayan polisler ceza aldı, ne Başbakan faşizan söylemlerinden bir adım geri attı, ne de ODTÜ'deki olaylar nedeniyle fiziksel mağduriyet yaşayan öğrenciler tazminat aldı. Aksine, bütün bunlar yetmiyormuş gibi, ODTÜ öğrencilerinin evlerine sabah baskınları düzenlendi!...

Karşısındaki azgın faşizme karşı direnç gösteren ODTÜ'lüler, yine adlarına yakışır olanı yaparak mezunlarıyla, akademisyenleriyle, öğrencileriyle ve bütün mensuplarıyla bir-

ODTÜ AYAKTA / Haber-Yorum

likte DEVRİM stadyumuna binler olup aktılar. “ODTÜ AYAKTA, AKP’YE DİRENİYOR” dediler. Sanatçılar, aydınlar, emekçiler, gazeteciler ve bu faşizmin karşısında duran herkes desteğini sundu. ODTÜ; gerçekten yine ayaktaydı ve bütün ülkeyi ayağa kaldıracak potansiyeli taşıdığını bir kez daha ilettiler egemenlere; imza kampanyaları düzenledi, diğer üniversitelerdeki öğrenciler ile dayanışmaya gitti... ODTÜ direndi!...

Ertuğrul Karakaya’nın, Taylan Özgür’ün, Ulaş Bardakçı’nın, Sinan Cemgil’in ve (.....) ile daha bir nice yiğit sıra neferinin okulu, yapılması gerekeni bu ülkeye bir kez daha gösterdi. ODTÜ; Rektör Hasan Tan’ın işçi diye istihdam ettiği faşist militanların, yemekhane çatısından açtığı yayılım ateşle katlettikleri 7 öğrencisinin aziz hatırala-

rının; Kommer’in arabasını devirip yaktığı haftanın; Garbaçov’un karşısına, “üç devrim”in önderlerinin suretlerini kaldırarak dikildiği günün ve Demirel’i ıslıkladığı anın izinde halâ...

Günümüzde ise, R. T. Erdoğan’ın hedef tahtasında ODTÜ, ama ne gam, ne de kasavet; tarih bilinci açık, devrimci hafızası dimdik ayakta ve asla tumba olmayacak...

Dayanışmayla!...

Genç Madenci / ODTÜ

Üniversiteye Sızmış “Bir Avuç Marjinal Unsur”un Resm-i Geçitidir

ODTÜ AYAKTA / Tanıklar Konuşuyor

Başbakan'a Açık Mektup

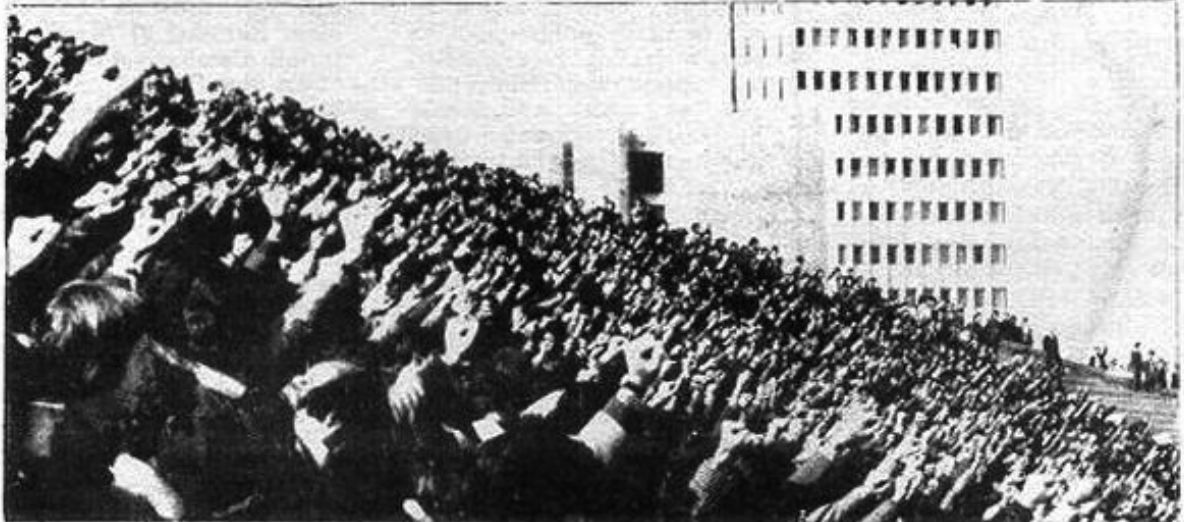
Bu tür mektuplar genelde “Sayın” hitabıyla başlar; “Saygılarımla” veya “En iyi dilekleriyle” gibi sözcüklerle biter. O kadar öfkeli ve o kadar haklıyım ki, bugün bunu milyon kere yapmayacağım.

“Memleket bunlara kaldıysa bitmiş”, “Derslere girmezlerse girmesinler, bunların yetiştireceği öğrenciler de ancak bu kadar olur” dediğiniz hocalardan ders alan bir ODTÜ öğrencisiyim. ODTÜ öğrencisi olmaya özel bir sıfat, bambaşka bir anlam yükleyecek değilim. Ama röportajınızı izledikten sonra anladım ki, onur duyulacak iki madalyayı arkadaşlarımla birlikte şimdiden göğsüme takmışım bile: “Üniversiteli ve bilhassa ODTÜ öğrencisi”... Şimdi de, o günün başından itibaren polis saldırısına maruz kalmış birisi olarak, kampusumda “çıkarttığınız olayları” özetleyerek anlatacağım:

Polisinizin kullandığı gaz meşhurdur. 31 Mayıs 2011 günü Metin Lokumcu’yu öldüren, bakanınızın “... doğaldır, zararı yoktur...”, emniyet müdürünüzün “... gerektiği kadar alındı, gerektiği kadar kullanıldı...” dediği biber gazıdır. Bu gazdan korunamazsınız, kaçamazsınız. Sadece etkisini azaltmak için yüzünüze ve burnunuza atki sarar, vücudunuzu doğrudan temastan korumaya çalışırsınız. Gazın gelişinin ardından da limon ve sirke sürer, acınızı dindirmeye çalışırsınız. Ciğerlerinizden kaynaklı bir rahatsızlığınız varsa, bu gaz ölümcüldür. Hastalığınız yoksa, bu gaz o hastalıklardan birisini yaratabilecek kadar tehlikelidir. Özetle, bu bir kimyasal silahtır, faşizmin simgelerinden birisidir.

18 Aralık günü de kampusumuza geleceğinizi haber almış; sermayeye peşkeş çektiğiniz bilimi, Suriye’ye yapacağınız emperyalist müdahaleye karşı barışı ve halkların kardeşliğini savunmak için, TÜBİTAK binası önüne gelmek, burada bir basın açıklaması yapmak amacıyla top-

ODTÜ, 1968

ODTÜ AYAKTA / Tanıklar Konuşuyor

lanmıştık. En temel haklarımızdan birisi olan protesto hakkımızı kullanıyor, sloganlar atarak yürüyorduk. Polisinizin kalkanlarına 100 m bile yaklaşmamışken; tamamen bir formaliteden ibaret olan “dağılın” uyarıları bile yapılmadan, 5-6 el atılan gaz bombalarının patlama sesini duyduk. Gaz bulutunun arasından çıkmaya çalışarak, öksürükler ve nefes daralmaları eşliğinde geriye doğru çekildik. Bu sırada polisiniz durmaksızın gaz bombası atmaya devam ediyordu (bunlara yine polisinizin attığı ses bombalarının eşlik ettiğini sonra öğrenecektik). İşte bunlardan sonrası ise, size göre “eşkıyalık”, size göre “memleket bitirmek” olan meşru direnişimizdi. Üzerinde “Doğrudan atmayınız, yangın tehlikesi yaratır!” yazılı olduğu halde, üzerimize nişanlanarak atılan binlerce gaz bombası kapladı o gün kampusumuzu. Polisiniz, arkadaşlarımızı öldüresiye copluyup, tekmeledikten sonra “şimdi gözaltı yapmayalım, başımıza bela olurlar..” deyip bıraktılar. Panzerler okulumuzun ortasına kadar girdi... Tazyikli sudan, damacana taşıma arabasını kurtarmaya çalışan Fizik Kantini çalışanı bile nasibini aldı.

“Çantalarında Molotof taşıyorlardı” demişsiniz; başka iftira mı bulamadınız?... Keşke daha inandırıcı bir yalan geliştireseydiniz. Boyalı medyadır bu; sizin söylediğiniz onlara kanundur, ama halk inanmazdı bunlara. İnanmadı da... Biz de duyduğumuzda kaburgalarımızı tuta tuta güldük. Çok komik olduğundan değil, bir kısmımızın gördüğü polis şiddetinden, bir kısmımızın ise panzer üstlerine doğru sürüldüğünde koştduğundan ötürü kaburgaları fazlaca ağrıyordu. Hatta bir kadın arkadaşımız da omzunu tutarak güldü, zira onun da omzunu 18 Aralık günü gaz fişeği sıyırılmış geçmişti. Bir de, o gün çantamın içinde ne olduğunu yazayım hemen: 0,5 litrelik pet şişe içinde içme suyu, kütüphaneden aldığım –birisi şiir kitabı olmak üzere üç kitap– o günkü derslerimin notlarının olduğu kağıtlar, kurşunkalemler, bir silgi ve Kızılay’da bir kitapçıdan aldığım edebiyat dergisi. Size ekranda bolca söz hakkı verildi; yeri geldi sinirlenmiş, yeri geldi duygulanmış numarası yaptınız. Ben ise bu satırları, aslında size değil başkalarına, olanca haklılığım ve samimiyetimle yazıyorum. Sizin söylediklerinizden daha az bilineceğine ise, neredeyse eminim.

Siz “Tutuklayın!”, “Canlarına okuyun!” emirleri vermeye devam ediyorsunuz. Bense bir koltuk üzerinde uyurken, bir kolumla sağımdaki arkadaşımı korumaya çalışıp, öbür kolumla başımı –gaz bombasının fişeğinden az da olsa korunmak için– kapatırken, bir patlama sesi dolaşiyor kafamın içinde, sıçrayarak uyanıyorum halâ.... Derken, bir başka rüyamda; 20 metre ötemde polisinizin vurduğu Barış’ı görüyorum, bir kaldırımın üzerinde kanlar içinde yığılmış kalmış. Medyanız o kadar etkili ki; yanı başımda vurulmamış olsaydı, arkadaşının “Araba bulun!”, “Ambulans çağırın!” bağırılarına birebir şahit olmasaydım, sizin istediğiniz gibi “kokmaz bulaşmaz” bir öğrenci olsaydım, belki de “acaba arkadaşları mı vurdu” deyip medyanıza inancaktım. Ama artık bunun yolu yok, çarpıtmalarınız sökmeyecek.

ODTÜ AYAKTA / Tanıklar Konuşuyor

Kötülemelerinize ve iftiralarınıza maruz kalmaktan onur duydum. Bu demektir ki doğru yoldayım. Bu demektir ki, seneler sonra çocuklarımin yüzüne baktığımda, onları ta gözlerinin içinden görebileceğim. “Baba, sen üniversitedeyken ne yaptın?” sorusuna “Okulumu savundum, arkadaşlarımı savundum. Hocalarıma çamur atmaya kalktılar, onları da savundum...” diyebileceğim. Bunları söylerken gözlerimi kaçırmayacağım, sesim zerre tereddüt etmeyecek.

Bu direniş, karşılarındaki profesyonelce donanmış bir orduya karşı bedenlerini gaz bombalarına, panzerlere ve tazyikli sulara siper eden öğrencilerin ODTÜ’de yazdığı bir destandır. ODTÜ’nün bir üniversite olarak sorumluluğunu, tarihsel görevini bilip, tek bir pankart arkasında görevine gitmesidir. Yıllarca da böyle hatırlanacak.

18 Aralık 2012 günü okulumuza faşizmi yaşattınız. Andımız olsun ki, özgürlüğü de biz yaşatacağız. Arkadaşlarımızı, hocalarımızı, okullarımızı, mahallelerimizi, sokaklarımızı, var gücümüzle biz savunacağız!... Halka zulmettiğiniz her yerde, karşınıza biz çıkacağız.

Osmanlı döneminde Sivas Valisi olan Halit Rifat Paşa “Gidemediğin yer senin değildir.” buyurmuştu. Sahi, siz hangi memleketten bahsediyordunuz?...

Faşizme Karşı Direnmiş Üniversite Gençliğinden Bir Öğrenci

ODTÜ / 2013

ODTÜ AYAKTA / Tanıklar Konuşuyor

Nedir Bu Soluduğumuz Zulüm?

Malûm, ODTÜ'den bir Başbakan geçti ordusuyla beraber; sonrasında olanlar da herkesin takip ettiği şeylerdir, illa ki... Ben, kişisel bir gözlem olarak, aşağıdaki yazıyı sizlerle paylaşma ihtiyacı hissettim; hem konunun ilk ağızdan aktarılması, hem de benim, bizlerin olaylar esnasında ne durumda olduğumuza ve ruh hallerimize ilişkin bir tür tasvir olsun diye (bunları günlük tarzı tuttuğum bir yerde yazmıştım).

Herhangi bir sabahı, Ankara ve ayazı el ele tutuşmuş yanımda yürüyordu... Elimde günün ilk sigarası, boynumda kırmızı bir atkı; ceplerimde ise, modern çağın demirbaş teslisi olan anahtar-cüzdan-telefon gıcırdıyordu. Üşene üşene bölüme doğru yürürken, karşı kaldırımdan iki kişi seslendi. Tanımıyordum adamları; sadece yüzlerini biliyordum. Bizim gibiler, gözlerinde gökyüzü taşıyan herkesi her mesafeden tanır. "Kardeş baksana..." dediler, gittim yanlarına: "Sana haber geldi mi?..." Hayır gelmemişti, sordum, anlattılar: Üç buçukta gelecekmiş, uydu fırlatılmasını izleyecekmiş, falan filan... Gerisini dinlemedim.

Akşam Şefik Hoca'nın dersinden sınavım vardı, ne olur ne olmaz dedim, MEDİKO'ya gittim; rapor alacaktım tanıdık bir doktordan. Doktor yoktu, başkasını verdiler. Kapısının önüne geldiğimde, "Rapor isteyene yasal işlem yaparım!..." yazısını okudum kariyer

sahibi Elizabeth Blackwell'in^[1]... Hiç girmeden çıktım, zaten hastane kokusundan nefret ederim. Bizim okulda adettir; ne zaman böyle bir haber gelse, Fizik Kantini'ne gidilir. Vardığımda birkaç arkadaşı gördüm, oturup lafladık; şudur budur derken, saat üç buçuğu vuruverdi... Zaman hızlı geçsin istersin; bir an önce başlasın seslerin kardeşliğinin simgesi olan sloganlar. Bakmazsın kaç kişi toplandığına ya da ne kadar güçlü olduğuna. Yüreğinde bir sızı belirmiştir; hanene tecavüz edilmiştir sanırsın. Gidip boğasın gelir, ama insanlığın ağır basar karşında kanlı canlı gördüğünde...

Karşımızda, yüz elli metre kadar ötemizdedi polis *panzerleri*. Bizi uzaktan görür görmez cesaretlendiler(!) ve bastılar tetiklere, saldılar bombaları... O anda 68'i düşündüm; 68'de gaz yoktu, daha delikanlıydı dövüşler. Namertliğin silahları da mertliğinkine benziyordu. Nedir şimdi bizim üstümüze yağan bu gaz bulutu dedim; nedir bu soluduğumuz zulüm? Etrafta, elinde limonlarla ona buna koşuşturan devrimci kadınlar mı, gözlerimizden dökülen kırmızı damlalar mı, ciğerimizdeki acımtırak ölmürlük duygusu muydu en yakın olan şey; yoksa öte ucunda anamızın-babamızın durduğu, cebimizde zır-zır titreyen telefon mu?... Hiçbiri, hiçbiri değildi aziz arkadaşım. Ne gökyüzünü, ne önünü ardını, ne de yürüyeceğin yeri görebildiğin; ne nefesini, ne kolunu bacağını, ne de içini kaplayan duyguları hissedebildiğin bir esnada, sadece tek bir şeyi düşünüyorsun: Senden sonrakileri!...

Etrafıma baktım. Okula yeni gelmiş, yüreği bembeyaz umut fişeğiyle dolu gençleri aradım. Hepsini korumak, kollamak istedim. Geçin lan arkama, ben giderim!... Her öne atıldığımda yaşım engelledi beni; bir de sigara içiyor oluşum. Geri kaçırdı bedenim

[1] Elizabeth Blackwell (İspanya, 1821-1910) : Modern tababetin ilk kadın hekimi.

ODTÜ AYAKTA / Tanıklar Konuşuyor

beni, ölmeme refleksi göstererek... Şimdi sen beni anlamıyor olabilirsin aziz arkadaşım; bütün bunlar yok yeredir belki senin için. Lakin biliyor musun? En çok da seni düşündüğümüzden, en çok da seni. Şimdi sen katılmıyorsun aramıza bizim, oturmuş bir camdan olan biteni izliyor, belki de bizi suçluyorsun... Bizi suçlayanların ağzından düşenleri toplayıp tikiştiriyorsun o yalıtılmış beynine; kabahat senin mi acaba? Aziz arkadaşım, biz o kadar temiziz ki; senin "taş duvar" olmanın suçu dahi bizdedir diyebileceğimizden "haberinin var mı"?... Belki de vardır. Neyse, şimdilik bunları boş ver gitsin; ben lafıma devam edeyim...

Biz o gün gece ikiye kadar beraber durduk. Haşat olmuştuk!... Şahsen ben, o hengâmenin içinde bir taş tanesi bile fırlatamadım. Sonra eve düştüm, açtım *interneti* okuyorum... Bilmem kaç gözaltı, bilmem kaç terörist, uydu karşıtıymışız. Bilmem kaç tane hanımefendi çocuğu tarafından karalanmışız. Şimdi hiç zamanı değil dedim, vurdum kafayı yastığa; ertesi gün oldu, sonra bir ertesi, sonra bir tane daha... Birileri bizi savundu, birileri bize kaydı, birileri de hiçbir halta maydanoz olmamayı marifet belleyerek hayatına

devam etti. Birileri bizi savunduğu için sıkıntıya girdi, birileri bize kaydı için bilmem kaç lira koydu cebine, birileri de hiçbir halta maydanoz olmamayı sürdürdü... Neye sevindim biliyor musun, bütün bu olan bitenden sonra; bu son grup var ya, nüfusu sürekli azalıyor. Bu gözlemin mefhum-u muhalifi olarak, bir taraf olanların –eninde sonunda– tarafeynin sillesini yiyerek bertaraf olacağı bir barikat –ağır aksak da olsa– artık nihayet kristalleşiyor galiba... En çok da onlara kıl oluyorum, biliyor musun? Lakin nafile, huyum bu; başlarına bir şey gelmesin!

İşte böyle, aziz arkadaşım... Ne dersene de; ama bizi doğru öğren. Bize onun bunun ağzıyla gelme, ne bilersen, neye inanırsan, oradan söyle söyleyeceğini. Ben şimdi biraz dinlenmeliyim, çünkü yarın ne olacağı hiç belli değil. Topluyorlar evlerden. Haydi, bak keyfine... 20.12.2012

Devrimci selamlar!..

Genç Madenci'nin Biri

Kozlu'da *Dégagement Instantané* (Ama Bu Defa XXI. Asırda)

Havza-yı Fahmiye, Fransızların anî intişar (= “*dégagement instantané*”), İngilizlerin de CH₄ püs-kürmesi (= “*methane burst*”) **diye vaftiz ettiği fenomen ile –ilk defa ve yine Kozlu’da– tanıştığında;** **takvim 980’leri bile göstermiyordu ve olay yerinin kotu –400 m’de bile değildi** henüz (1). Madenci taifesi ise, tosladığı belanın adını bile bilmiyordu daha... Ağabeylerimiz; kendi ağabeylerinin ders kitaplarına baktı, onların güzelim intişar tabirini bir yana iteledi, Fransızca orijinalinin de kökünü tutup art takısını kesti ve ‘degajman ensantane’ de –sünnet entarisi giyinip– anî “degaj”^a ihtida etti(!)...

Haziran/1969’daki ilk vaka ile Haziran/1976 arasında geçen 7 yıllık dönemde, **yine Kozlu’da yaşanan 17 vakanın** x-y koordinatları muhtelifi, z ise –325 m ile –425 m arasında inip çıkıyordu. **17 vakanın sadece 2’sinin rekup lağımı aynalarında,** diğerlerinin ise, baca ve taban yolu veya başyukarı aynalarında **baş gösterdiği zabitlara geçmişti...** Ayrıca, **17 vakanın sadece 9’u toplam 16 ölümlle sonuçlanmıştı, diğer 8 vakada** (4., 8., 9., 10., 11., 12., 13. ve 14.’de) **ise ölüm ve ciddi yaralanma yoktu;** yani **vaka başına –düz hesap– 1 ölüm isabet ediyordu!** **17 vakanın yarısında,** Azrail’i çalınlamayı beceren **ayna mürettebatının, öz canını kurtarabilmelerini;** “... aynaya var-diya boyunca nezaretçi dikilmesi, sürekli gaz ölçümü, dönem sonuna doğru *vak-vak* kullanımı, iskandilli ilerleme, takviye tahkimat uygulaması, fiskete düzeneği, basınçlı havayla teneffüs eğitimi ile diğer teyakkuz eğitimlerinin verilmesi...” gibi **ciddi emniyet tedbirlerine borçlu olduğu da sübut etmekteydi,** muhakkik ve bilirkişi raporlarında (1)!...

Yukarıda –sadece esansiyel sayısal verilerle ve gayet kısa kesilerek– aktarılan vukuat silsilesi; sadece 1-2 ölümlle sonuçlandığı için, zamanın tek tabancası ve iktidar borazanı TRT’nin de, Bizans Matbuatının da, gündemine girmezdi... **Yukarıda anılan tedbirler ise;** Maden Emniyet Nizamnamesi’nin 239. Maddesi uyarınca, **EKİ Fennî Nezaretçisi’nin ihdas ettiği** “Grizu, Diğer Gazlar ve Kömür Katmanlarının Ani Boşalma Olasılığı Bulunan İşyerlerinde Alınacak Emniyet Tedbirleri Hakkında Talimat” başlıklı, **35 maddelik bir ‘Müferrî Talimatname’nin hükümleri mucibince alınmaktaydı...** **Velhasıl, 70’lerin sonuna doğru –Kozlu’nun cehennemî pratiğinde ve kimi akademik çevrelerde– çoğu ebediyete intikal eden ağabeylerimiz ve tertiplerimiz eliyle yürütülen pilot çalışmalar sayesinde;** “Ani Boşalma” ile nasıl başa çıkılacağı hususunda gerekenin ifası –teknik-hukuki veçhesiyle birlikte– **çoktan bütünlenmişti...** **Bu meyanda, Havza’ya da, teknil kömür madenciliğimize de, paha biçilmez bir kültürel miras kalmıştı!... 5. Teknik Kongre Kitabı’ndaki yüz sayfalık iki ardışık tebliğ, anılan mirasın tarihî vesaikidir (1; 2)...** Teorisiyle, pratiğiyle, eşi bulunmaz görsel materyallerle takviyeli mebzul miktarda örnek vaka etütleriyle ve 70’lerin ortasında kotarılabilecek en ideal emniyet mevzuatıyla yüklenmiş olan **bu didaktik vesaik;** konumuz hakkında **yayınlananların en derli toplusu, en derişigi, en komprimesi, en rafinesi ve ehliyet-liyakat tenörü** açısından da **en zengini olan, eşsiz bir şaheser niteliğindedir...** Bugüne kadar zuhur etmiş bir emsali bulunmadığına göre, bundan sonra bulunacağı da yoktur!...

Artık yeni bir yüzyıldayız (hatta, binyıldayız da); adını koymakta bile halâ mutabık kalamadığımız bir bela ile ilk tanışmamızdan bu yana –düz hesap– 40 yıl devrildi... Bu müddet zarfında, **Kozlu –sanki 1½ yüzyıldır koruduğu ülke rekorunu kaptırmaktan korkarcasına; plansız, programsız ve or-**

* Çünkü anılan zamanda, “arı-duru” Türkçe, “İspanyol Paça” pantolondan daha fazla revaçtaydı; ağabeylerimiz de “ilerici ve/veya devrimci demokrat” kişilerdi ve “yabancı kökenli” intişar yerine, yarım-yamalak da olsa Fransızca kullanmak daha evlaydı... MS-Word programının imla kontrol kumandası bile, ‘degajman’ tabirini tanıyor, ama “degaj”ın altını anında çiziveriyor... Yoksa Billy Gates, jargonumuzu bizden daha mı iyi biliyor acaba?!...

talama 5 m/yıl mertebesindeki– “çılgın” bir toplu istihraç hızıyla derinleşerek, anî püskürme riski ile daha fazla haşır-neşir oldu. Kozlunun kömür vira ettiği etaj –630 m’de ve kuyu dipleri ise çok daha derinde artık... Ama bugün, madencilerin dedelerinden dinlediği emniyet lambaları ve *vak-vaklar* da; evlerde-bürolarda, bir nevi tefrişat-tezyinat unsuruna dönüştü artık. Zira Kozlu’da; bilgisayar destekli, sensörlü-monitörlü, uzaktan kumandalı-algılamalı gaz kontrol tesisatı dōşeli artık. Velhasıl, aşığıdaki teçhizat-tesisat çağ atladı artık; ama “yukarısı”nın kafası ise, Mükellefiyet Epizodu’nda, haaaaaalâ!... 40 yıl öncesinden bu yana, bu satırları karalayan külüstür kalemin hakir sahibinin hafızası da, öyle bir viraneye döndü ki; yine aynı meyanda, kayda değer başka bir vaka olup olmadığını bile hatırlayamıyor artık (varsa eğer, onu da başkaları araştırsın, incelesin, irdelesin)...

Konumuzun hukukî veçhesine ilişkin olarak, geçmiş ile günümüz arasında –değınmeksizin geçilmesi azim günah olan– çok önemli bir illiyet rabıtası var, o da şu: **Yukarıda anılan ‘Müteferri Talimatname’; 980 sonrasında atanan birinin hışmına uğramadıysa** (yani TTK, EKİ’nin ihdas ettiği emniyet mevzuatını ilga etmediyse) **eğer, halâ yürürlüktedir ve hükümleri TTK için de, müteahhitleri için de, taşöronları için de amirdir...** Öylesine mükemmel bir mevzuatı ilga edecek kertede *hyper*-kaçık bir fennî nezaretçi, Havza’da bulunmadığına göre; olsa-olsa, geliştirilerek güncellenmiş ve adı da değıştirilip, “Yönerge” olmuştur güzeller güzeli ‘Talimatname’nin; görünen o ki, bu husustan ne Sendika, ne de İşveren haberdar (ama yaş haddine kadar bekleyenlerin haberi vardır mutlaka)... **Taşöron ise**, zaten ne yasa ipliıyor, ne tüzük, ne de talimatname; nasıl olsa, –630 m’de (hem de Kozlu’da) rekup lağımı** sürme gibi bir işi yüklendiği halde, **madencilikle iştigal etmediği-ne devleti inandırdı bir kere(!)...**

Yılların ardından, 7 Ocak 2013’te –ve yine Kozlu’da– **063405 Kuzey Rekup Lağımı’nın aynasında bir anî intişar vakası daha yaşandı.** Bermutat açılan “... öncelikle, (...) Allah’tan rahmet ve (...) ya sabır...” faslı kapandıktan sonra; bilanço 8 cenaze ile kapandığı için olsa gerek ki, medya yine konuya balıklama daldı, ağzı olan herkes yine konuştu durdu... Bu meyanda, “sosyal medya” çevrelerinde de, **ağzı olan her diplomalı da konuşmaya başladı.** Bunlardan –taşöron sisteminin avukatlığına soyunup, xx. yüzyılın sayılı dünya ekollerinden olan Kozlu’nun teknolojik-kültürel mirasına da dil uzatmaya yeltenen– **kimliği belirsiz densizin birisi;** Anglosakson savcılarının sorgu üslubuyla:

“... 1992/Kozlu’da 263 kişiyi öldürdüğünüzde, ortalıkta taşöron mu vardı?...”

gibi –yüzeyden bakınca gayet mantıklı ve soranın da, **cümle alemin de cevabını bildiği– bir soru ile sanal alem polemğine katılınca, ortam karışırverdi...** **Taşöron yandaşı densiz; Havza’ya yıllarını vermiş bir arkadaşın müdahalesiyle** ve biraz da taşöron karşıtı çoğunluk yanında azınlıkta kalmanın doğurduğu ürküntüyle **sustu.** Ama –cevabı herkesçe bilinen– sorusu, lâıyınca cevaplanamadı...

Hayır, **1992/Kozlu’da** “taşöron” yoktu; ama –densizin iddia ettiği gibi– **cana kasıt beri dursun, tak-sirat bile yoktu...** Nitekim, **ülkenin en kalburüstü bilirkişileri,** “... kişiler üzerine atfedilebilecek bir kusur bulunmadığı...” gerekçesiyle, **mutlak kaçınılmazlık sonucuna varmıştı** ve ceza davası sanıklarının alayı beraat etmişti (3). **Tutuklanan tek bir sanık da yoktu...** Hayır, **1992’de** “taşöron”

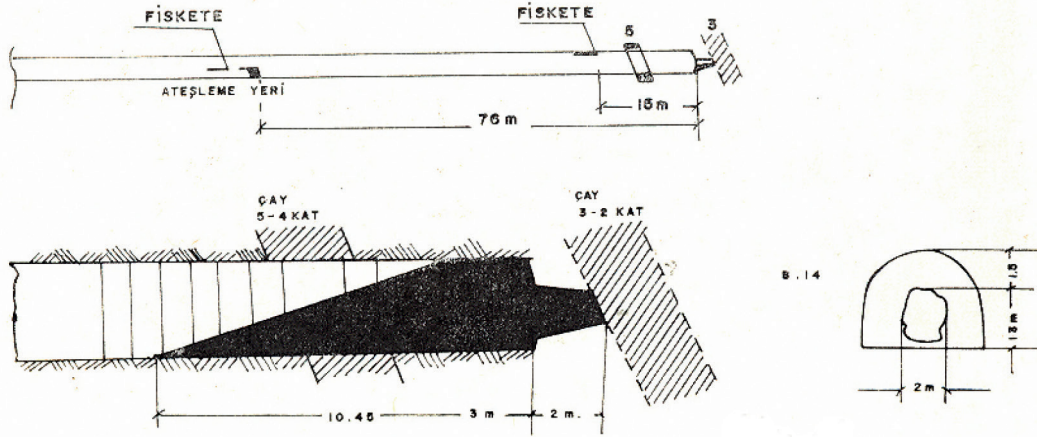
* Bu niteleme; müellife değil, aziz dostu Prof. Dr. Vedat Didari’ye ait; lakin hangi vesileyle, ne zaman ve nerede söylendiğini unutmuş gitmiş işte...

** Bu dipnotun inilmesi, haddizatında, ziyadesiyle utanç verici bir iş olmalı; ama ne eylemeli ki, bu özel sayının hedef kitlesinin % 90’ı da jargonumuzdan bihaber olsa gerek. Rekup lağımı, eninde-sonunda kömür (veya bir diğer cevher) damarını şışleyeceği ± % 5 hatayla bilinen bir lağımdır...

ZONGULDAK-2013 / Haber-Yorum

yoktu; ama –salt nominal tabut sayısından yola çıkarak– bir grizu+toz infilakı ile bir anî “degaj” arasında, **abuk-sabuk analogiler peydahlayacak kadar cahil meslektaşlar da yoktu** [anî intişarın ne olup ne olmadığı ise, aynen şekilde görüldüğü gibi işte (1)]... Hayır, **1992’de “taşeron” yoktu**; ama **bir rekup lâğımının aynasında vaki anî intişar da yoktu ve taşeron rekup lağımının aynasında arz-ı endam edene kadar da asla vaki olmadı!**... Hayır, **1992’de “taşeron” yoktu**; ama **daha 70’lerin sonunda –tıpkı kadim epidemi vakaları gibi– tarihin çöplüğüne gömülen anî intişarı, otuz yıl sonra veba gibi hortlatacak kertede bir teknolojik kabızlık, aymazlık ve utanmazlık da yoktu...** Hayır, **1992/Kozlu’da “taşeron” yoktu**; ama **1906/Courrières’de, patron 1.099 (300 kusura da 13-18 yaş arası) madenciği öldürdüğünde (4); Fransa’da bile kamu madenciliği yoktu...**

-425/22929 Cay Rekupta 27.12.1976 Günü meydana gelen
Kömür ve Gaz püskürmesi krokileri

Püskürme olayından sonra alının görünüşü

Haricî taifesi nezdinde kök salan **genel kanının tam aksine, Odamız –düz hesap ½ yüzyıldan bu yana– ne özel sektör düşmanlığı etti, ne de devlet holiganlığı... Genel tutumumuz –kaba hatla- rıyla– ‘... her kim çıkartacaksa çıkartsın madenlerimizi, ama adam gibi çıkartsın...’ mealinde çerçevesiymiştir.** Zahmet edip Odamızın arşivine dalacak olanlar; vaktiyle MTA, ETİBANK, TKİ, TDCİ, TTK(EKİ)’nin birçok uygulamasına acımasızca –ama mutlaka **sahih maden mühendisliğinin** esansiyel, temel ve evrensel **ilkelerinden hareketle–** verip verştirildiğine tanık olacaktır. Ama kamu madenciliği de; aşırı “Birikim” sahibi *ultra*-demokrat, *hyper*-liberal, vs. gibi küstah taifesinin karşısında ve özellikle iş güvenliği söz konusu olduğunda; elbette ki, asla savunmasız bırakılmayacaktır* (zaten küstahlık ve ukalâlık da cehaletten neşet eder)!...

Velhasıl, KİT düzeni –980 öncesindeyken bile– 17 anî intişar vakasının sadece 9’unda 16 madenciği devirmişti; taşeron düzeni ise, tek bir atışta –hem xxı. yüzyıldan bir onluk göçtükten sonra, hem de öyle başyukarılarda, bacalarda falan değil, rekup lağımında– 8 madencinin birden **hakkından geldi... Taşeron düzeni; ikinci bir vakada da –hafazanallah– aynı performansı halt**

* Bu tavır yerel-konjonktürel bir tavır değildir; tam tersine, “... Biz Jakoben taifesi ile hesaplaşmamızı çoktan bitirdik; ama onları liberal ukalâlara karşı savunmayı da iyi biliriz...” diyen, Marksizm’in geçen yüzyıl başındaki ustalarına –çakışık olmasa bile– paralel olan bir evrensel tavidir.

edebilirse eğer, **KİT düzeni ile sadece kafa kafaya gelmek için bile, kalan 15 vakanın hepsinde birden Azrail'e çalmı atmayı da becermek zorunda** (ki, carî z koordinatlarında epey çetin bir iş). Haddizatında, nominal tabut sayısı; mühendislere değil de, cenaze levazımı ile uğraşanlara seza bir parametre olsa gerektir. Lakin bu kapıyı biz açmadık; nominal tabut sayısı, ille de o kadar muteber bir mühendislik parametresi ise eğer, öyle değil, böyle kullanılır işte... Lanet kapıyı her kim açtıysa, bunu aynen böyle bellesin; ayrıca, **taşöron düzenini körü körüne savunmaya bir defa daha yelteneceklerin kulağına da küpe olsun!**...

Densizin birisine haddini bildirmek için, 2½ sayfa derine dalmak caiz midir? *Æl cevab:* 2½ sayfa sığ bile gelir... Zira densiz şimdilik bir tane; ama –infilak ile anî intişar arasındaki farktan bile bihaber olacak kertedeki– cahiller ise, ibadullah ve aralarında akademik kariyer sahipleri de var; maalesef... Kaldı ki; hedef kitlesi öğrenci olan bir yayının sayfalarındayız; çoğu –adını bile ilk defa duydukları bir fenomene ilişkin– didaktik tahlil ve yorumlar manzumesinin bu kadar komprimesini kolay bulamaz.

Manşet konusu olan, 7 Ocak 2013 tarihli vakanın ayrıntıları; Odamızın 10 Ocak 2013 tarihli ve Genel Merkez mahreçli basın açıklamasının –arka sayfadaki– sadeleştirilmiş* nüshasında görüldüğü gibidir... Açıklamadan görüldüğü kadarıyla, ortalık sahil analizler yürütmeye yetecek aydınlıkta değil henüz; örneğin aynanın adam, makine-donatım, malzeme ve emniyet düzeneği tertibine ile kesin ölüm sebebine ilişkin verilerden ve tanık ifadelerinden de yoksunuz. Lakin teknik analiz için gereken kanıtlar, henüz ortada yok diye; siyaseten susacak da değiliz elbette, ama bir sonraki sayımızda...

Tayfun Özuslu (MÖK Üyesi)

KAYNAKLAR

- (1) Kâmil Ayrıl :
EKİ Kozlu Bölgesinde Meydana Gelen Ani Gaz ve Kömür Püskürme Olayları; Türkiye Madencilik Bilimsel ve Teknik 5. Kongresi, 1977. TMMOB / Maden MO Yayını.
- (2) Tefik Güyagüler ve Şerafettin Üstüncü :
Ocak Havasının Etüdü, Gaz ve Kömür Tozu Patlamaları, Ani Metan Püskürmeleri; Türkiye Madencilik Bilimsel ve Teknik 5. Kongresi, 1977. Maden MO Yayını.
- (3) ----- :
1992/Kozlu Faciasına Ait Ceza Davasının Dosya Münderecatı, 1992-95. Maden MO Arşivi.
- (4) ----- :
en.wikipedia.org/catastrophe_de_courrières

* Anılan sadeleştirme, salt kâğıt tasarrufu amacıyla, lüzumsuz izahat ve parantez faslının kırılmasından ibarettir; bunun dışında, Odamızın ettiği kelamın tek bir virgülüne dahi dokunulmamıştır. Orijinal nüshası 1.379 kelime tutan, fil gibi “basın açıklaması”nda, tek bir tane ‘rekup’ kelamı bile yoktur. Odamız; öz jargonumuzdan utanacak olmadığına göre, besbelli ki, “saygıyla duyurduğu” hedef kitlesi olan “*hÂlkımız*” da söylediklerini ille anlasın diye debelenip duruyor. Bunun için açıklama metni kapsamına gereksiz parantezler açıp içine de alt açıklama ibareleri tikiştiriyor. Sonuç itibarıyla, “*hÂlkımız*” yine bir halt anlayamıyor; ama bu tip acil açıklamaların aslı hedefi olması gerekenler ise hiçbir şey anlamıyor. Daha söylenecek çok şey var. Ama hem kapsam müsait değil; hem de bayram günlerine mahsus olan Özel Sayılar, Odamızın eleştirilebileceği platformlar değil!...

ZONGULDAK-2013 / Odamız Ne Diyor?

YİNE “MADEN KAZASI”, YİNE TAŞÖRONUN İŞÇİLERİ, YİNE SÖNEN OCAKLAR, YİNE ACI ve GÖZYAŞI

(....) Kazayla ilgili olarak yapılan tespitler aşağıda maddeler halinde verilmektedir.

-Kaza, Kozlu -630 ana katında sürülen lağımında, III. vardiyada saat 11.20’de meydana gelmiştir. Lağımın sürülmesi taşöron firma marifetiyle yürütülmektedir. Galeri kesiti 14 m²’dir. Taşöron bir inşaat firmasıdır. Kazada yaşamını yitiren işçiler de aynı firmanın işçileridir.

-Üç vardiya çalışılan iş yerinde, kaza anında TTK’nın 750 ve taşöronun da 27 işçisi çalışmaktaydı. Taşöronun işçileri; genellikle çevre köylerden sağlanmakta, sendikasız ve düşük ücretlerle çalıştırılmaktadır.

-Kaza, taşkömürünün mikro-mezo-porları ve kılcalları içinde bulunan metan gazının degajı (aniden püskürmesi) nedeniyle meydana gelmiştir. Degajdan 10 dakika önce, lağım aynasında dinamitle ateşleme yapıldığı ifade edilmektedir.

-Aynı ocakta, daha önce de metan degajı vaki olduğu; ancak vardiya nüfusunun çok seyrek olması nedeniyle, benzer bir faciaya ramak kala kayıpsız atlatıldığı tespiti yapılmıştır.

-Ani degaja müsait yerlerde, en az 25 metre uzunluğunda kontrol sondajlarının yapılmasının gerektiği; Maden (....) İşletmelerinde (....) Alınacak (....) İş Güvenliği Önlemlerine ilişkin Tüzük’teki 177. maddenin amir hükmüdür. Emniyet sondajlarının yeterince yapılmadığı konusunda, yüklenici firma defalarca uyarılmış ve bu durum Sayıştay raporlarına da yansımıştır.

-Ani degaj sonucunda, aynadan geriye 100 m uzunluğundaki bir lağım kesimi, yaklaşık 2.000 t ince kömür postasıyla dolmuştur. Bu veriler ani degajın şiddetini göstermektedir. Ayrıca, ocağın üst katlarını yüksek miktarda ve patlama konsantrasyonundaki grizu bas-

ZONGULDAK-2013 / Odamız Ne Diyor?

mıştır. Bu durum bütün ocak çalışanları açısından ciddi bir tehlike oluşturmuştur. TTK çalışanı maden mühendislerinin yerinde ve anında müdahalesiyle, ocaktaki faaliyet derhal durdurularak, madenciler hızla tahliye edilmiştir. Bu acil müdahale sayesinde, 800 mevcutlu vardiya çok daha büyük bir facianın eşiğinden dönmüştür.

-Havza genelinde ve Kozlu Bölgesi ocaklarında, sık sık metan degajları yaşandığı kayıtlardan bilinmektedir. Derinlere inildikçe bu riskin daha da arttığı bir gerçektir. Bu durumda; çalışmaların çok daha dikkatli yapılması gerekirken; gereken önlemlerin alınmadığı, yüksek basınç altındaki metan gazının kontrollü boşaltılmasını sağlayan sondajların miktar ve uzunluk olarak yeterli olmadığı tespit edilmiştir. Bu kazanın en önemli nedeni, kontrol sondajlarının ilerleme hızını düşürecek olması nedeniyle, yeterince yapılmamasıdır.

-TTK ve ilgili Bakanlıklar tarafından yapılması gereken denetimlerin de yeterli olmadığı gözlemlenmiştir.

Madencilik -doğası gereği- özellik arz eden ve bu nedenle bilgi, deneyim, uzmanlık ve sürekli denetim gerektiren, dünyanın en zor ve riskli iş koludur. Maden kazaları incelendiğinde; teknik, sosyal, ekonomik, eğitim, planlama ve denetim sorunları gibi pek çok nedenden kaynaklandığı görülmektedir. Ülkemiz, iş kazalarında dünyanın üst sıralarında yer almaktadır. 2008'de 43 madenci kaza sonucu yaşamını yitirmişken, 2009'da bu sayı 92'ye çıkmıştır. 2010'da 105, 2011'de 77 ve 2012'de de 61 madenci kazalarda yaşamını yitirmiştir. Hayatını kaybedenler arasında maden mühendisleri de bulunmaktadır. Yeraltı kömür madenciliği, işçi sayısı başına düşen kaza ve ölüm

sıralamasında bütün sektörlerin başında yer almaktadır.

Özellikle 80'li yılların başından itibaren uygulamaya konulan özelleştirme, taşeronlaşma, rödövars vb gibi yanlış uygulamalar; kamu madenciliğini küçültmüş, kamu kurum ve kuruluşlarında uzun yıllar sonucu elde edilmiş olan madencilik bilgi ve deneyim birikimini dağıtmıştır. Yoğun birikim ve deneyime sahip olan kurum ve kuruluşlar yerine; üretimin, teknik ve alt yapı olarak yetersiz, deneyim ve uzmanlığı eksik kişi ve şirketlere bırakılması; buna ek olarak kamusal denetimin de yeterli ve etkin bir biçimde yapılmaması, kazaların artmasına neden olmaktadır. Yaşadığımız son olay bunu bize bir kez daha göstermiştir.

Taşkömürü Havzası, 2004 yılında Maden Kanunu Kapsamına alınarak yeni bir süreç başlamıştır. Bu süreçle birlikte Kurumun uzmanlaştığı hazırlık, üretim ve yıkama gibi "asli işleriyle" birlikte tüm hizmetlerin özel sektör marifetiyle yapılmasının ve bir anlamda Kurumun tasfiye edilmesinin önü açılmıştır. O güne kadar uygulanamayan özelleştirme projeleri birer-birer hayata geçirilmiş ve bu aşamada hazırlık işleri de ihale yoluyla özel sektöre devredilmiştir. Ancak, bugüne kadar yapılan uygulamalara bakıldığında, tam bir başarısızlık yaşandığı apaçık ortaya çıkmıştır. Odamız, özünde ülkemizin ve emekçilerin yararına görmediği özelleştirme ve bunun bir uygulaması olan taşeronlaşma ile ilgili olarak defalarca uyarıda bulunmuştur. Kurumun hazırlık ve üretim ekipleriyle iç içe yapılacak işlerde taşeron hizmeti alınmasının, iş güvenliği ve denetim açısından ciddi sorunlar yaratacağı kamuoyuyla paylaşılmış ve sonuçta bugünlere gelinmiştir.

ZONGULDAK-2013 / Odamız Ne Diyor?

İşçilerin alın teri ile kurulan ve kalkınmamızda önemli işlev gören kamu kuruluşlarında -özellikle son dönemde- yönetici kademelerine yapılan atamalarda; bilgi, beceri ve liyakat aranmasından vazgeçilmiştir. Artık, atamalarda geçerli olan ölçüt, sadece “cemaatten olmak, kendileri gibi düşünmek ya da kendilerinden olmak”tır. Bu şekilde, yetersiz kişilerin uzmanlık gerektiren makamlara getirilmesinin önü açılmış, dolayısıyla kurumlardaki çalışma barışı ortadan kaldırılmış, çalışanlar arasında haksız rekabet oluşturularak yozlaşma hızlandırılmıştır. Her dönemde belirli ölçülerde yaşanan kadrolaşma, son dönemde “kuşatma” şeklinde dönüşmüş ve tüm işyerlerinde iş barışını ve güvenliğini tehdit eder hale gelmiştir.

Bu değerlendirmeler ışığında, görüş ve çözüm önerilerimiz aşağıda sunulduğu gibidir:

- Özelleştirmeler durdurulmalı, taşöronlaşma uygulamaları acilen iptal edilmelidir.
- Ucuz işgücüne dayalı ve örgütlenmeyi engelleyen çalışma anlayışı terk edilmelidir.
- Ülkemizde; yüksek risk taşıyan, kuralsız ve denetimsiz çalışan, mühendislik bilim ve tekniğinden uzak, teknik elemanın gözetim ve denetimi olmaksızın tamamen ilkel koşullarda çalışan pek çok maden işletmesi bulunmaktadır. Bu işletmelerde her an kaza olma olasılığı mevcuttur.
- Teknik nezaretçi ve iş güvenliğinden sorumlu olan mühendis ücretini, denetlemek durumunda olduğu işyeri sahibinden almakta olup; bu durum mühendisin işletme ile ilgili kararlarında özgür davranmasını engellemektedir. Bu açıdan, teknik nezaretçinin ve iş güvenliğinden sorumlu mühendisin özgürce karar verebilmesi ve görevini layığıyla yerine getirebilmesi amacıyla, ücretini

oluşturulacak bir fondan alması için gerekli yasal düzenlemeler acilen yapılmalıdır.

- Kazaların önlenmesi için bilimsel ve teknik yatırımların yanı sıra, örgütlenmenin ve sendikalaşmanın önündeki engellerin kaldırılması, çalışma yaşamı ile birlikte çalışanların sosyal ve ekonomik yaşamlarının da iyileştirilmesi zorunludur.

- İşçi sağlığı ve iş güvenliği yatırımları teşvik edilerek desteklenmelidir.

- İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği denetiminden birinci derecede sorumlu olan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, yaşanan iş kazalarının önlenmesi için görevlerini tam olarak yerine getirmelidir. Mevzuatta yapılacak düzenlemelerle denetim mekanizmalarının güçlendirilmesi gerekirken, çıkarılan iş güvenliği uzmanlığı, iş sağlığı hizmetleri yönetmelikleri gibi yönetmelikleri ile denetimin özelleştirildiği ve ticarileştirildiği, meslek odalarının görüşlerinin dikkate alınmadığı görülmektedir.

- Mevcut iş güvenliği mevzuatı madencilik sektöründe sorunların çözümü için yetersiz ve ciddi sakıncalar içermektedir. Yürürlüğe yeni girmiş olan 6331 sayılı yasa ile ilgili olarak belirtilen sorunlar derhal giderilmeli ve bu yasaya göre yeniden düzenlenecek olan yönetmelikler, sektörün özellik arz eden sorunları göz önüne alınarak, iş güvenliği kültürünü geliştirecek şekilde düzenlenmelidir.

- Bütün madenlerde, işletme faaliyetleri mutlaka yeterli sayıda maden mühendisi nezaretinde yürütülmelidir. Her vardiyada daimi mühendis bulundurmayan ocaklara işletme izni verilmemelidir.

- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, de-

ZONGULDAK-2013 / Odamız Ne Diyor?

netim elemanı olarak yararlanacağı maden mühendisi kadrolarını çoğaltarak denetimlerini artırmalıdır.

- Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın madencilikten sorumlu birimi olan Mİ-GEM'e, yasa ile "madencilik faaliyetlerinin iş güvenliği ve işçi sağlığı ilkelerine uygun yürütülmesini takip etme" görevi de verilmiştir. Bu kuruluş, madencilik sektörünün ihtiyaçlarına yeniden yapılandırılarak, taşra teşkilatını kurmalı, iş güvenliği ile ilgili denetim birimini oluşturmalı, personel kadrosu gerek nicelik gerekse nitelik bakımından geliştirilmelidir.

- Odamızın görevi ve yasal hakkı olan mesleki denetimin engellenmekte, üye denetimini yeterince yapamaması da sorunların

çözümünü zorlaştırmaktadır. Bu çerçevede gereken yasal düzenlemeler zaman geçirilmeden yapılmalıdır.

Yapısal eksikliklerin özellikle madencilik sektöründe çok önemli olduğu bilinmektedir. Taşöronlaşma ve özelleştirme uygulamalarının sonuçları olan maden kazalarının nedenlerini sadece "kişilerin kusuruna" bağlamak doğru değildir. Metan barındıran kömür damarlarının önceden bilinmesine karşın; yeterli sayıda kontrol ve drenaj sondajının yapılarak gazın boşaltılmaması, çalışanların deneyimsiz ve örgütsüz oluşu, denetimin yetersiz oluşu vb. gibi hayati sayılan noksanlıklar bu kazanın ana nedenleridir. Tüm bunlar görmezden gelinerek, bireysel kusurların gereğinden fazla öne çıkarılması ve olayın tüm sorumluluğunu bazı kişilere yükleyerek gerçek sorumluların gizlenmesine izin vermeyeceğimizin bilinmesini isteriz.

Bundan önce olduğu gibi "gerekenler yapılacaktır" gerekçesinin arkasına sığınılmadan gerçek sorumlular belirlenmeli, maden mühendisleri, teknik nezaretçi ve bazı çalışanlar günah keçisi olarak seçilmemelidir. Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

10 Ocak 2013

TMMOB / Maden MO

ZONGULDAK-2013 / GMİS Ne Diyor?

OLAĞANÜSTÜ GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ / 14.01.2013

Sendikamız Genişletilmiş Başkanlar Kurulu, Genel Başkan Eyüp Alabaş başkanlığında 14 Ocak 2013 tarihinde olağanüstü olarak toplandı. 7 Ocak 2013'te, Kozlu Müessesesi'nde taşeron şirketin çalıştığı sahada meydana gelen ve iş cinayeti olarak tanımlanan kazanın ele alındığı toplantı sonrasında açıklanan Sonuç Bildirisi'nde şu görüşlere yer verildi;

1- Biz Genel Maden İşçileri Sendikası olarak Kozlu'da yaşanan son olayı, bir kaza değil, bir İŞ CİNAYETİ olarak tanımladık. Çünkü biz, TAŞERON'a iş verilmesi gündeme geldiğinde buna şiddetle karşı çıktık.

15 Nisan 2004 tarihinde yaptığımız basın açıklamasında, teknik olarak ne gibi eksikliklerle karşılaşılacağını tek tek sıraladık ve taşeron uygulamalarının "Havza tarihinde görülmedik kazalara sebebiyet verebileceğini..." söyledik. Ancak uyarılarımızı dinlemediler.

Kozlu'daki örnek uygulama başarısız olmasına rağmen, Karadon'da da taşerona iş verdiler. Karadon'daki arkadaşlarımız eylem yaptı. Yaklaşık 1 ay taşeron ocağa sokulmadı. Sonra Vali ve emniyet kuvvetleri devreye girdi ve 19 Temmuz 2005 tarihinde Karadon'da taşeron çalışmaya başladı.

17 Mayıs 2010 tarihinde Karadon'daki grizu faciası yaşandı. Benzeri görülmeyen bu olaydan sonra, yeraltında taşeron uygulamalarına son verilmesini istedik. Kâr anlayışına öncelik veren bu uygulamanın, iş güvenliği önlemlerini ihmal ettiğini vurguladık. Kaza sonrasında Kozlu ve Üzülmüş'te taşeron şirkette çalışan arkadaşlarımız eylem yaptılar, basın açıklaması yaptılar, iş güvenliği önlemlerine dikkat çektiler.

Daha sonra 2011 yılı Sayıştay Raporu'nda, Kozlu'da yapılan incelemelerde iş güvenliği önlemlerinin ve çalışma koşullarının yeterli olmadığı, kaza olmamasının büyük bir tesadüf olduğu uyarısına yer verildi. Bütün bu gelişmelere rağmen Kozlu'da taşeron şirketin çalışmasına izin verildi ve bu kaza yaşandı. İşte bunun için biz İŞ CİNAYETİ dedik.

2- Türkiye'nin dört bir yanında yaşanan iş kazalarının hemen hemen hepsinin altından taşeron şirketler çıkıyor. **Taşeron demek, ölüm demek oldu.**

Taşeron demek, ucuz işgücü demek, Taşeron demek, üretim zorlaması demek, Taşeron demek, 10-12 saat çalışmak demek, kölelik demek, Taşeron demek, sigorta primlerinin eksik yatırılması demek, Taşeron demek, iş güvenliği önlemlerinin ihmal edilmesi demek, Taşeron demek, maaşını ne zaman alacağını bilememek demek, Taşeron demek, iş güvencesi olmamak demek, Taşeron demek, kıdem tazminatının olmaması demek, Taşeron demek, sendikasız olmak demek... Biz bu çağdışı uygulamanın artık son bulmasını istiyoruz. **Biz 164 yıllık üretim kültürüne sahip Zonguldak madencileri olarak bu yanlışa izin vermeyeceğiz.**

3- Çalışma barışını bozabilmek için her yolu deniyorlar. Bu kez yeni bir genelgeyle icralık arkadaşlarımızı hedef alıyorlar. Aslında bu genelgenin asıl amacı bizim birliğimizi, beraberliğimizi bozmak ve tam da toplu iş sözleşmesi döneminde bizi birbirimize düşürmektir. **Biz madenciler olarak, her şart altında birbirimize sahip çıkmasını biliriz.** Onlar pek çok arkadaşımızın birbirine kefil olduğu için icralık olduğunu bile bilmezler. Kim bilerek ve isteyerek icralık olur. **Hiç kimsenin maden işçisini bu kadar hafife almaya hakkı yoktur. Maden işçisine bu gözle bakanlar bu kurumu yönetemezler.**

4- 1990'daki siyasi iktidar ve 1994'teki siyasi iktidar da Zonguldak'a böyle bakmıştı. Bugün onlar yok, ama biz buradayız. **Biz 164 yıldır buradayız.** Biz her zaman; birbirimize, işimize, aşımıza, Zonguldak'a ve ülkemize, milletimize sahip çıktık. İngiliz geldi gitti, Alman geldi gitti, Fransız geldi, gitti. **Cuntalar geldi, gitti.** Tek parti iktidarlara geldi gitti. Koalisyonlar geldi, gitti. **Ama biz buradayız** ve daha 100 yıllık kömürümüz yer altında bizi bekliyor.

5- Madenci Feneri sönmeyecek, **hep birlikte Türkiye'ye yine örnek olacağız.** Büyük bir aksilik çıkmazsa, **27 Ocak 2013 tarihinde Zonguldak'ta "Emeğe Saygı" mitingi yapma kararı aldık.** Bu mitingimize tüm madenciler olarak ailemiz, eşimiz, dostumuzla katılacak, haklı taleplerimizi seslendireceğiz. Tüm Zonguldak'ın mitingimize destek vermesi ve şehir dışından da işçi, emekçi dostlarımızın mitinge katılımı için çalışmalarımıza başladık. Emeğe saygısızlık olarak gördüğümüz tüm sorunları Hükümete ve tüm ilgililere hep beraber duyuracağız.

Bizans Medyasına İnat, Madencinin Sesini Anadolu Basını Duyurdu...

AKTİF HABER Bildiriyor: Zonguldak'ta, GMİS Taşeronlaşmaya Karşı "Emeğe Saygı" Mitingi Düzenledi.

Son 20 yılın en yoğun katılımlı işçi mitinglerinden birisine sahne olan kent merkezindeki etkinliğe, madenci eş ve çocukları da katıldı. Eline megafonu alan bir madenci çocuğunun kalabalığa karşı "Babamızın hakkını almaya geldik!..." diye bağırması, büyük alkış aldı. **85'LİK MADENCİ, MEYDANI COŞTURDU.** Kürsüye çağrılan maden ocaklarından emekli 85 yaşındaki İzzet Güneş, 1975'te kaleme aldığı "Karaelmasım" isimli şiirini okudu. Güneş'in, ilerlemiş yaşına rağmen, şiirini yüksek sesle ezberden okuması, meydanı dolduran madencilerden ve ailelerinden alkış aldı.

*****

BİANET Bildiriyor: Madenciler de "Taşerona Hayır!"

Zonguldak'ta binlerce madenci işçisi, madencilik sektöründe taşeron sistemine ve iş cinayetlerine karşı "Emeğe Saygı" mitinginde buluştu. Kozlu'da son olarak sekiz taşeron işçisinin hayatını kaybetmesinin ardından, madenciler seslerini duyurmak için alanlara çıktı. **19 yıl aradan sonra büyük bir mitinge daha ev sahipliği yapan Zonguldak'ta,**

İstasyon Caddesi'nde toplanan binlerce kişi **Madenci Anıtı'na yürüdü.**

*****

CUMHURİYET Bildiriyor: Madenciler ile Öğrenciler, Madenci Anıtı Önünde Toplandı

GMİS'in çağrısı üzerine toplanan çok sayıda sendika, sivil toplum kuruluşu ve siyasi parti üyesi, madenciler ile öğrenciler, kent merkezinde bulunan Madenci Anıtı önünde toplandı. TTK/Kozlu'da 7 Ocak'ta metan gazı püskürmesi sonucu, taşeron firmada çalışan 8 madencinin yaşamını yitirdiğini hatırlatan Eyüp Alabaş, şöyle konuştu: **"Taşeron demek, ölüm demek oldu. Biz, taşeron düzenini istemiyoruz. Son 10 yılda taşeron işçi sayısı 4 kat artarak 1,5 milyonu geçti. Türkiye Cumhuriyeti'ni, Taşeron Cumhuriyeti yapmaya çalışıyorlar. Kamuda, sendikalı işçiden çok taşeron işçisi var..."**

*****

DEMİR MEDYA Bildiriyor: WFTU, "Emeğe Saygı" Mitingini Desteklediğini Açıkladı

Dünya Sendikalar Federasyonu (WFTU)'nun yayınladığı açıklamada: 27 Ocak 2013'te Zonguldak'ta yapılan "Emeğe Saygı Mitingi"ni destekledikleri bildirildi. GMİS tarafından yapılan yazılı açıklamada, WFTU'nun madencilere gösterdiği uluslararası destek şöyle ifade edildi: **"WFTU, EMEĞE SAYGI MİTINGİNİ SELAMLİYOR!..."** WFTU'nun açıklamasında, **"Türkiye hükümetinden, maden işçilerine karşı yalan ve sahte vaatlerini durdurmasını talep ediyoruz. Türkiye Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın '.... ölüm maden işçisinin kaderinde var...' gibi sözleri, hem bütün işçi sınıfına, hem de Türkiye halkına karşı tahrir edicidir..."** ifadelerine yer verildi.

*****

Genel Maden-İş / MADENCİNİN SESİ Bildiriyor: Zonguldak'ta Tarihi Gün, Onbinler "Emeğe

ZONGULDAK-2013 / Haber-Yorum

Saygı” İstedi

1994’te, 5 Nisan Kararları’na karşı düzenlenen mitinginden 19 yıl sonra; Zonguldak, yine çok büyük bir mitinge ev sahipliği yaptı. Madencilerin yanı sıra Türkiye’nin dört bir yanından Zonguldak’a akın eden işçi-memur sendikaları, meslek odaları, sivil toplum kuruluşları, siyasi partiler, Madenci Anıtı alanına sığmadı.

*****

KANDIRA BATI FM Bildiriyor: 27 Ocak Zonguldak Mitingi

İktidarlar deviren Zonguldak işçisi yeniden ayağa kalkıyor!... ANAP iktidarına son veren büyük madenci eylemleri, 24 Şubat 1990’da “İnsana Saygı” mitingi ile başlamıştı... Bu miting, 30 Kasım’daki grevin de hazırlayıcısı olmuş, 3 Ocak Genel Grev’inin de önünü açmış, 4 Ocak’ta başlayan büyük madenci yürüyüşüne ulaşmıştı. İşçi hareketi, işçi sınıfının iktidarları devirebileceğini göstermişti. 27 Ocak 2013 mitinginin adı ise “Emeğe Saygı.” Madenciler: “1990 ve 1994’teki iktidarlar da Zonguldak’a böyle bakmıştı. Bugün onlar yok, ama biz buradayız” diyorlar.

*****

ÖZGÜRLÜK DERGİSİ Bildiriyor: Zonguldak’ta Emeğe Saygı Mitingi Düzenlendi

Zonguldak’ta Genel Maden-İş’in çağrısıyla; iş cinayetlerine, ağır koşullarda çalışmaya ve taşeron sistemine dur demek için “Emeğe Saygı” mitingi düzenledi. GMİS Genel Başkanı E. Alabaş: “Bugün 27 Ocak 2013, burası Zonguldak, burası emeğin başkenti, bugün Türkiye’nin emekçileriyle Madenci Anıtında buluştuk. Emeğin başkentinde emeğe saygı istiyoruz. **Hiç kimse emekçileri görmezden gelemeyecek. Artık yeter diyoruz. Taşeron cinayetlerine hep birlikte son verecek, taşeron bataklığını hep birlikte kurutacağız.** 7 Ocak 2013 tarihinde Zonguldak’ta, TTK Kozlu Müessesesi’ndeki taşeron şirkette çalışan 8 arkadaşımızı kaybettik. Biz, bu arkadaşlarımızı ve tüm maden şehitlerimizi, iş kazalarında kaybettiğimiz emekçi kardeşlerimizi saygıyla anıyoruz. 7 Ocak’ta gerçekleşen ve **8 işçinin hayatını kaybettiği son olayı iş cinayeti olarak tanımladık...**” şeklinde konuştu.

*****

PERŞEMBENİN SESİ Bildiriyor: Zonguldak’ta “Emeğe Saygı” Mitingi Yapıldı
Zonguldak, 27 Ocak 2013’te tarihi günlerinden birini yaşadı. İstasyon Caddesi’nde toplanan binlerce kişi Madenci Anıtı Alanı’na yürüyerek “Emeğe Saygı” istedi. Madencilerin yanı sıra, Türkiye’nin dört bir yanından mitinge katılan işçi-memur sendikaları, meslek odaları, sivil toplum kuruluşları, siyasi parti temsilcileri Madenci Anıtı alanına sığmadı.

ZONGULDAK-2013 / Genç Madenci Ne Diyor?

Hakan BIÇAK / ZBEÜ

Madencinin kaderi ölmek değil! İş Kazası değil yaşananlar! CİNAYET!
Maden işçisi köle değildir! Bizler güzel ÖLMEYECEĞİZ !
Dedik ve binler toplandık 27 Ocak Günü Zonguldak Madenci Anıtında...

Emeğin Başkenti Tarihi Günlerinden birisini yaşayacaktı o gün.

7 Ocak 2013 Günü Kozlu'da meydana gelen İş Cinayeti Sonucu hayatını kaybeden 8 Maden Şehidi-mize destek olmak, Ölümlere Dur Demek için toplandı binler...

GMİS, KESK, TÜRK-İŞ, DİSK, KAMUSEN, BİRLEŞİK KAMU-İŞ, TMMOB, Siyasi Partiler Eği-tim-Sen, Eğitim-iş ve binlerce vatandaş tek ses TEK yürek oldu. Madenciye destek için kaldırdı yumruğunu.

Taşeron demek, kölelik demek.

Taşeron demek, İş güvencesi olmamak demek.

Taşeron demek, üretim dayatması demek.

Taşeron demek, sigortasız işçi demek.

Taşeron demek, Maaşını alamamak.

Taşeron demek, ucuz işgücü demek.

Taşeron demek, sendikasız olmak demek.

Taşeron demek, ÖLÜM demek!

Taşerona Hayır Dedik, Susmayın Haykırın dedik.

EMEĞE SAYGI GÖSTERİN DEDİK!

Siyasi İktidarın dayatmalarına boyun eğmeyin dedik. Bizler Emeğin Başkentinden Türkiye'ye ses-lendik 27 Ocak'ta.

90 Grevi ve 4 Ocak 1991'de 100 Bin İşçi ve Emekçinin Ankara Yürüyüşünden sonra tarihi bir gün olacaktı Zonguldak İçin 27 Ocak.

Ama olmadı. Evet, tek ses tek yürek haykırdık fakat Emeğin Başkenti de İktidarın kalesi olma yo-lunda emin adımlarla ilerliyor... Patron korkusuna gelemeyen özel sektör çalışanı mı desem, Yoksa evine gelen iki torba kömür uğruna oyunu satanlardan mı bahsetsem acaba...

Alışkın olmadığımız bir durum değil aslında bu. Her yerde haykırın sesini duyurmaya çalışan belirli bir kısım kitle var. Ama sisteme boyun eğmiş, iktidarın kölesi olmayı yeğleyen, ölümleri kader olarak nitelendiren bir kitle var ki Bu kitleyi en son göreceğim şehir olarak göürdüm Emeğin Başkent'ini...

Türkiye'nin dört bir yanından gelen sendika ve sivil toplum üyelerinin katıldığı mitinge Genç Ma-denciler olarak bizde sesimizle nefesimizle yüreğimizle destek olurken, Kalbimizde 91 Ruhunun özlemi vardı.

ZONGULDAK-2013 / Genç Madenci Ne Diyor?

Gözde Dalak / HÜ

Zonguldak deyince, akla madencilik; Zonguldak ve miting deyince ise, “1990-91 Büyük Madenci Grevi ve Yürüyüşü” geliyor. Ankara’dan “Emeğe Saygı” mitingine doğru yola çıkarken bu kadar heyecanlı olmamızın sebebi, 90-91 madenci eylemleri zincirini –belgesellerden de olsa– bilmemiz ve bu direnişle gurur duymamızdı. İlk olarak söylemek istediğim şey: Can kayıplarının –küresel ölçekte– en çok yaşandığı işkolumuzda çalışan **madencilerin**; bu kayıplara rağmen, taşöron firmaların iş güvenliğini ve işçi sağlığını yok sayan tutum ve davranışlarına karşı, **meydanlara çıkmaları ve “Biz buradayız!” demeleri umut vericidir**. Gel gelelim, sokağa dökülenler gerçekten madenciler miydi? Sorunun birebir muhatabı olan çalışanlar ve çalışanların aileleri miydi?...

Sanıyorum ki; 90-91 grev ve yürüyüşünün güçlü bir direniş olmasının sebebi, işçilerin yürüyüşte özne olarak yer almalarıydı... 27 Ocak 2013 günüye, sahaya inenler arasında madencilerden çok, siyasi parti mensuplarının ve diğer işkollarında çalışanların bulunması dikkat çekmekteydi. **Elbette ki, mücadele topyekûn verilmelidir**; ancak eyleme katılan madenci sayısının azlığı, bize –en büyük derdimiz olan– örgütlenme sorununu işaret etmektedir. Zonguldak Ocak/2013 Mitingi –en azından bende– madencilerin örgütlü

gücünün farkında olarak eyleme çıkması şeklinde değil de, sendika yöneticilerinin ‘sendikanın, varlık amacının gereğini yerine getirme çabası’ gibi bir izlenim bıraktı. Kastettiğim durum; bu eylemin asıl muhataplarını, özne konumundan nesne konumuna dönüştürmektedir.

Dikkatimi çeken başka bir husus da, meydana “İşte Başkan, İşte Sendika” sloganının atılmasıydı. Zonguldak eyleminin organizasyonu için, GMİS ve genel başkanı –varlıkları gereği– elbette çalışmışlardır, zaten çalışmalıydılar da... Ancak, bu çalışmalarını meydana bu şekilde dile getirmelerindeki asıl amaç; medyaya gösteriş midir, sendikadan hükümete karşı “muhalefet” midir yoksa –zaten meydana az sayıda olan– üyelerine: “... biz sizin sesinizi duyurmanız için çareyiz... deme şekli midir?... Toparlayacak olursam: **Farklı bir dünya mümkün diyen bütün insanların önlerindeki en büyük engel örgütlenme sorunudur. Örgütlenme, sadece GMİS’in değil, diğer sendikaların ve bugün –TMMOB’nin de içinde yer aldığı– bütün meslek kuruluşlarının da sorunudur. Meydanlarda görmek istediğimiz; sendikaların ya da örgütlerin sadece pankartları ve nomenklaturası değil, örgütlü işçi gücüyle eğer; “işçiler için bir şey yapma” anlayışını terk etmeli ve ‘işçilerle bir şey yapma’ anlayışını benimsemeliyiz!...**

ZONGULDAK-2013 / Genç Madenci Ne Diyor?

Gamze Erdoğan / HÜ

“**Emeğin** Başkenti”nde, emeğe saygı istemek için; 27 Ocak 2013 tarihinde madenci anıtının etrafını doldurmaya çalıştık. GMİS’in şimdiye kadar örgütlemekte geç bile kaldığı bir eylemdi... Zaten belalı koşullar altında çalışılan madencilik işkolunu taşöronlaşmayla daha da içinden çıkılmaz bir hale sokup, ardından da sonuçlarına iş kazası demek akıl almaz bir olaydır ve artık bu vakalar, kaza olmaktan çıkıp, birer iş cinayetine dönüşmektedir. Çok yakın bir tarihte kaybettiğimiz 8 madenci de cinayet kurbanlarıdır.

Miting meydanında; 7 Ocak 2013 tarihinde, Kozlu / -630 ana katında vaki kazada hayatlarını kaybeden madencilerin bağlı bulunduğu taşöron şirketin çalışanları, birçok emek örgütü, siyasi örgüt bulunmaktaydı... Ancak, o kadar da uzak olmayan bir diğer tarihin izleri de, bu şehirden

çabuk silinmiş gibiydi. Birçok insan gibi, ben de bekledim ki; Zonguldak halkı da orada olsun, belki de herkes dükkânını kapatıp bu direnişe katılsın. Çünkü Zonguldak halkı olanların en büyük şahidi ve emeğin en derişik, en süzme kaynağı!... Ayrıca emeğin asıl sahiplerinin, çalışanların – orada, ilk ağızdan– öz be öz kendi hakları için direnmelerini dilerdim. Belki de 1994 yılında, 5 Nisan Kararları’na karşı düzenlenen mitingdeki –okuduğum, izlediğim kadarıyla– ruhu, birlik duygusunu arıyordum.

Son olarak, ‘Güzel ölmek istemiyoruz!’ diyen madencilerin isyanını duyurmak için; asıl emek verenlerin, onların neler yaşadığını yakından bilen yakınlarının da orada olmasını ve genel direniş ruhunu daha canlı yaşatmalarını da dilerdim...

ZONGULDAK-2013 / Genç Madenci Ne Diyor?

Tuğba Güneş / HÜ

“**T**aşeronlaşmaya hayır!, İş kazası değil cinayet!, Ya hep beraber ya hiç birimiz!” sloganlarının Zonguldak’ın sağır duvarlarını yumrukladığı Emeğe Saygı Mitingi’nden inciler: Tahminimce, 6.000 civarındaki kişinin katıldığı kalabalığın büyük bölümü; sendikali işçiler, odalar ve örgencilerden oluşuyordu... **Zonguldak Halkı’nın geri planda kalmayı tercih ettiğine tanık olduğumda ise, aklımdan geçen tek şey: ‘... sonunda onları bile sindirmişler...’** oldu. İktidarın ve siyasi partilerin sınırlı katılımları da, konuya gösterdikleri hassasiyetin adeta ölçüsü gibiydi.

Kürsüden atılan ve meydandaki kalabalığı –tabiri caiz ise– gaza getirmek, en coşkulu cümleleri kurup en çok alkışı almak amacıyla hazırlanmış naralardansa; dul kalmış bir kadının, yetim kalmış bir çocuğun, bir taşöron işçisinin ağzından samimiyetle dökülen cümleleri dinlemeyi tercih ederdim. Demek istediğim şu ki; sokaklarda daha önce de böyle bağrışmalar duydum ve hepsi boşa gitti...

Ufak ufak başlayan taşöronlaşmadan büyük tekeller ortaya çıktı. Eğer istenilen, bir dava uğruna insan hayatlarını feda etmeksiz; buyurun, biz yaptık!... Yarısı asgari ücretle istihdam edilen, sekizde biri taşöronun eline bakmaya mahkûm edilen, dörtte biri sigortasız çalıştırılan ve sizin ekonomi politikalarımızın tetiklediği ihmallerin sonucunda şehit düşen emekçi kardeşlerimizle birlikte: **‘Biz öldük, şimdi de bunları istiyoruz...’ diyoruz. Siz ise haaaaalâ “... ölmek her madencinin kaderinde var...” diyorsunuz.** Ağır bir laf bu tabii; tartışılabilir, ama politikanın bir yığın pislikten daha fazlasını getirdiği de görülmemiştir zaten...

SAYGILARIMLA!..

ZONGULDAK-2013 / Genç Madenci Ne Diyor?

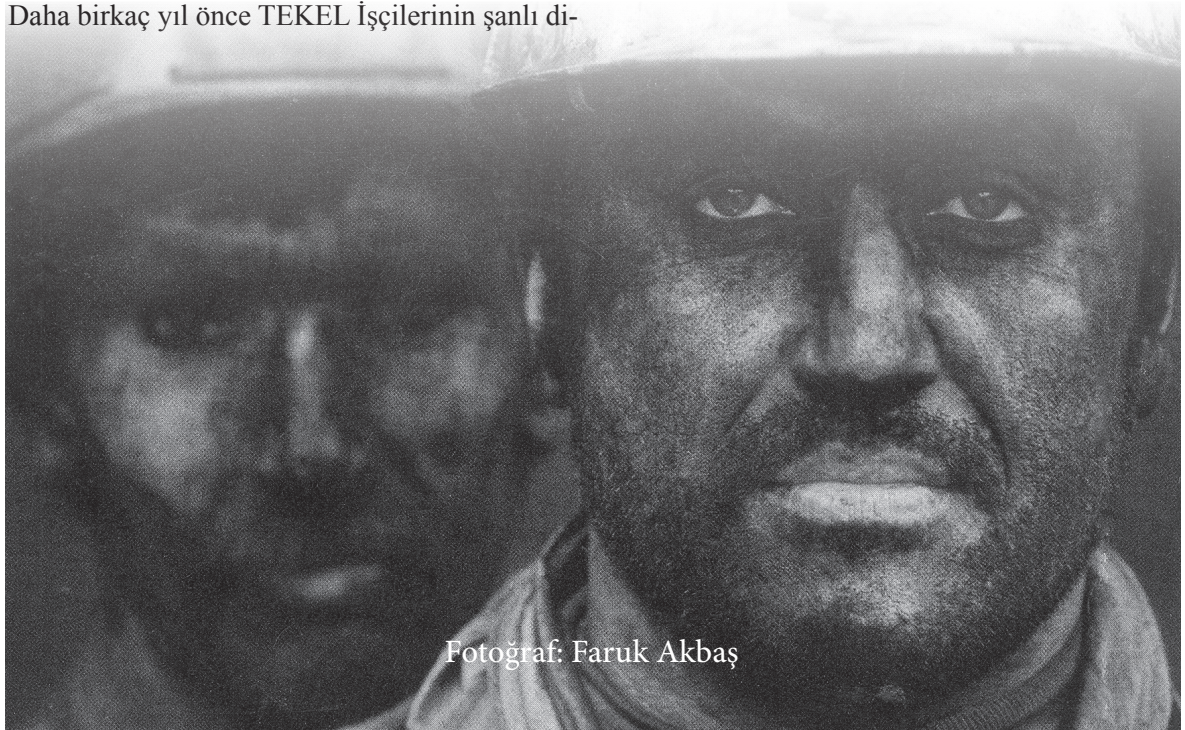
Cem Lafcı / HÜ

Dünya üreten sınıflar tarihine en direngen emekçi bölüklerden biri olarak geçen madencilerin mitingini duyduğum andan itibaren, içimi değişik bir duygu kapladı. Daha önce birkaç işçi direnişinde, emek mitinginde vs. bulunmuş olsam da; bu sefer madencilerin “Emeğe Saygı” mitingine gidecektim. Miting kim tarafından düzenlenirse düzenlensin, işçiler ne kadar geri bir noktadan harekete geçerse geçsin önemli değildi. Kaldı ki, işçiler çok meşru bir taleple “taşeronlaşmaya karşı” alana çıkıyorlardı.

Biz de maden işçilerinin kader ortağı, sınıfdışı maden mühendisleri ve maden mühendisliği öğrencileri olarak, Zonguldak'ta üzerimize düşen görevi yerine getirmek için harekete geçtik. Böyle bir görevi yerine getirmeyi tarih bize iki açıdan dayatıyordu. Birincisi, hem madenci olmamız (şüphesiz ki, madenci olmak ve madenci sıfatı üzerine sayfalarca makale yazılabilir); bizim orada olmamızı gerektiriyordu, hem de toplum için üretmekten yana tavır koyan mühendis adayları olmamız, orada olmamızı zorunlu kılıyordu. İkincisi ise, TMMOB sancağını orada dalgalandırmak önce bizlere düşerdi. İşte bu tarihi sorumluluğu –tam anlamıyla– omuzlarımıza alarak, bir avuç umudun simgesi Genç Madenci; “TOPLUM İÇİN ÜRETECEĞİZ, SERMAYE İÇİN ÖLMEYECEĞİZ” iradî tavrı ve pankartı ile TMMOB sancağının arkasına katılarak, karışık proletaryanın en cefakâr bölüğünün arasına... Daha birkaç yıl önce TEKEL İşçilerinin şanlı di-

renişinde hissettiğim o duyguyu tekrar hissetmenin hazzıyla gözlerimi işçilerden alamadım. Onların her hareketine dikkatle bakmaya çalıştım. Sağ yumruklarını nasıl bilenmişlikle sıktıkları, sloganlarını haykırırken suratlarında beliren öfkeleri, o kadar anlamlı ve heyecan vericiydi ki... En çok da, GMİS Genel Başkanı Eyüp Alabaş, “üretimden gelen gücümüz” sözlerini sarf ettiğinde, tüylerimin diken diken oluşu hafızamda her zaman yer edecek.

Bizim, TMMOB'nin, sendikanın, işçilerin tüm örgütsüzlüğümüze ve geri yanlarımıza rağmen; iş cinayetlerinin yoğunlaştığı şu süreçte, kapitalist sistemin ‘tavuğun suyunun suyunu çıkarma yöntemi’ olan taşöron kullanmaya karşı bir tavır konmuş olması hiç de yabana atılır bir şey değil... AKP iktidarının taşöron sistemiyle çok da sorunu olmayacağını düşünürsek; önümüzdeki günlerde-aylarda, madenciler üretimden gelen gücünü tekrar hatırlatırlar mı bilinmez. Ama eğer hatırlatacaklarsa, kadınların ve tüm ezilen kesimlerin Zonguldak özelinde bu duyarlılık düzeyine çıkarılması da, sonuç alınması açısından, önemli bir görev gibi duruyor. Bize, yani –genelden özele– Maden MO ve Genç Madencilere düşen ise; her geçen gün işçi sınıfıyla daha çok iç içe geçtiğimizi, artık aradaki nüansların tamamen ortadan kalktığını iyi idrak ederek; diğer mühendisleri de ezilenlerin iş, ekmek, adalet ve barış mücadelesine omuz vermeye çağırmaaktır...

Fotoğraf: Faruk Akbaş

ZONGULDAK-2013 / Genç Madenci Ne Diyor?

Gizem Özcan / ODTÜ

Hasbelkader, ilk Zonguldak ziyaretimin Kozlu'daki feci kaza akabinde gerçekleşmesi, Zonguldak hakkındaki fikirlerime gölge düşürmüştü... Ölüm ve kayıp, bu şehir için kendi nezdimde en güzel yakıştırmadır. **TMMOB Maden MO ile tanışalı henüz bir buçuk ay olmuştu ki, hazin Kozlu haberi geldi.** Bizler de sesimizi duyurmak için, emekçinin hakkı için ve taşeronlaşmayı bitirmek için, Genç Madenci dostlarımız ile birlikte Zonguldak'a gittik. 1 Mayıs'tan nasıl haz aldysam bugüne kadar, Zonguldak'taki birlik ve beraberlikten de aynı hazzı aldım. Her ne kadar, TMMOB örgütlülüğü üzerine düşen görevi lâıyıyla yapmamış olsa da, Genç Madenci sınıf farklılıklarını ortadan kaldırmak için de Zonguldak'taydı. **Bir madenci eylemine ilk kez katıldığım için, her şeyiyle**

çok özel ve duygu yüklüdü. Oradaki kitlenin amacına hizmet eden kadın parçası olmak, aradığımız hakkın hiç bir şekilde ayırım ve ayrıcalık götürmediğinin kanıtıydı. Bu kadar işçi dostumuzu –aydınlığı kazan madenciler için– bir arada, tek yumruk ve tek yürek görmek; üzücü kazaya rağmen coşkuyla umutlanmamı sağladı. Aynı umut ve coşkunun, Türkiye'nin dört bir yanında yerşermesine sebebiyet verecek olan medyanın; bu kadar hain ve vicdansız olduğunu ise unutacak kadar da safmışım... Hükümetin ve kapitalizmin kölesi olmuş **Bizans Medyası ölümlere gözünü kapadı; madencilerin ve diğer işçiler ile emekçilerin sesini de yine hiçe saydı. Fakat Genç Madenci olarak, günün gelip devranın döneneceği zamanlara erişmek için, yorulmadan hak arayacağız!...**

ZONGULDAK-2013 / Genç Madenci Ne Diyor?

Ali Alkım Şakar / HÜ

Taşöron firmalarda çalışan işçi ölümleri durmak bilmeden artmaya devam ediyor. Ocak ayında Kozlu'daki anî degajman faciası sonucunda 8 madenci iş cinayetine kurban gitti. Bu cinayetler karşısında, hükümetin; hiç bir önlem almayıp, taşeron sisteme son vermek için hiçbir girişimde bulunmayıp, üstüne bir de yasa çıkarmaya kalkışması, felaket senaryosunun devamını sağlıyor. AKP Hükümeti'nin çıkarmak istediği bu yasayla, ucuz ve güvencesiz olan bu çalışma sisteminin, yani taşeronun girmeyeceği yer kalmayacak. Bu sistemin temel motiflerini ucuz işgücü, iş güvenliği önlemlerinin ihmal, toplu sözleşmesiz işçi çalıştırma, kıdem tazminatının olmaması ve sendikasılaştırma oluşturuyor.

2012 yılına baktığımızda; 131 iş kazasının 29'u Zonguldak'ta yaşandı. Bunun üzerine, iş cinayetlerine dur demek için; Zonguldak'ta, 27 Ocak 2013'te taşeronlaşmaya karşı 'Emeğe Saygı Mitingi'ne katılmak üzere; çok sayıda sendika, sivil toplum kuruluşu, siyasi parti, madenci ve öğrenci Madenci Anıtı önünde toplandı. Emeğin Başkentisi'nde yaşamak için kazarken **hayatını kaybeden 8 madencinin mesai arkadaşları ve yakınları da mitingde yer aldı.** GMİS Genel Başkanı Eyüp Alabaş, miting konuşmasında: "Artık yeter diyoruz, taşeron cinayetlerine hep birlikte son verecek, taşeron bataklığını hep birlikte kurutacağız." dedi. Katılımın oldukça yoğun olduğu "Emeğe Saygı Mitingi" ne Türk-İş ve DİSK'e bağlı sendikaların genel başkanları, başkan yardımcıları ile CHP'li bazı milletvekilleri de destek verdi. **Mitinge katılımın bu kadar yoğun olması, işçi sınıfının bu ölüm sistemine karşı artık sessiz kalmayacağına bariz bir göstergesidir. Madencilerin mitinginde, bütün sınıf "Biz Buradayız" dedi!...**

Bu Şiir Kömür Kokar

Öyle insanlar gördüm ki
Ölüm peşlerine düşmeye korkardı
Kilları uzamış hayvanların yanı sıra
Ya kuyulara iniyorlar
Ya kuyulardan çıkıyorlardı
Kazmaları kürekleri lambalarıyla
Ya insanlar gibi toprağın üstünde
Ya köstebekler gibi toprağın altındaydılar

Bir düdük sesinde bütün şehir ayaktaydı
Dağlara tepelere doğru bir ayaklanmadır başlıyordu
İkinci düdüğe kadar bütün şehirde tıs yoktu
Uyudum uyandım hep aynı seslerdi
Anladım insanlar bir vardiya giriyorlar
Bir vardiya çıkıyorlardı
Anladım en kısa ömür insanoğlundu
Sonra kurtlar böcekler ve tarla farelerinin di

İlhan Berk

ZONGULDAK-2013 / Genç Madenci Ne Diyor?

Ragıp Varol / ODTÜ

“Burası bizim değil, bizi öldürmek isteyenlerin ülkesi...”

Tezer Özlü

Benim bir tane amcam var. Bir tane de amcamın oğlu. Küçükken, babaannemin evinin bahçesindeki briketten örülme tek göz kömür-lüğün betonlanmış çatısında, bir güvercin kafesi vardı. Amcamın oğlu Mehmet –ben Nazım’ın oğluna seslendiği gibi ‘Memet’ diyorum O’na– orada beş tane güvercin besliyordu o zamanlar. İki tanesi taklaydı, içlerinden biri beyaz. Beyaz olanı çok severdi, hayvancağızı kaçar diye korktuğundan neredeyse hiç çıkarmazdı kafesinden. Haliyle bir süre sonra öldü.

Gaziantep’te bir iş kazası nedeniyle yaşamını yitiren sekiz işçiye “neyse” diyen bir Başbakan’ın ülkesinde, yani bizi öldürmek isteyenlerin ülkesinde, beyaz güvercinler de çıkıyor bazen. Ruh halinin güvercin tedirginliğinde arkasından vurulan Hrant Dink’e benziyor yüzleri. Ya da Anadolu dedikleri coğrafyanın üzerinde peynir-ekmek ve ayranla büyüyüp, büyük kentlere “okumaya” giden ve orada konuştuğu çeşitli dilleri pelesenkten geçirip aynılaşan yüzler. Aynılaşmayan ve beyazlığını koruyanlarınsa kırk takla attığı bir ülke. Beyaz takla güvercinlerinin tedirgin, rengini yitirenlerinse bundan ve her şeyden bihaber olduğu...

“Güzel öldüler...” diyen bir bakanın ülkesinde, “güzel ölen” madencilerdi. Günlük konuşmalar

rı eksi bilmem kaç yüz ana katı hakkında olan, günleri de eksi bilmem kaç yüzde geçen, bilmem kaç yüz bin işçi... Yani bilmem kaç yüz bin tane yüz, miting meydanındaydı Zonguldak’ta. Kafa sayısına on bin yazılan, kafalarında on milyonları taşıyan yüzler. On milyonların öldüğü bir ülkenin yaşayan nesnelere, yani “neyse”leri...

‘Taşeronla Hayır!’ demek bir işçi için ne ifade eder? Birkaç saat sonra dağılıp birbirini yine tanımayacak olan, kafasındaki on milyonlarca soru ve sorunla baş başa kalıp sessizce evine gidecek olan madencilerin arasından birisi, üzerindeki sendika üniformasını yeniden ütüleceği güne kadar kaç gün sayacak? Kaç günü gün kalabalığında kanıksayacak?...

‘Taşeronla Hayır!’ demek bir sendika için çok şey ifade eder. Sendika binlerce işçinin samimi öfkesinin tanıklığında şeref nişanı takar, namluya sürer, hükümete nişan alır. Ben ateş edeceklerini hiç sanmıyorum. Ama edecek olurlarsa, **yine orada olmak görevdir. Çünkü:** “Burası bizim değil, bizi öldürmek isteyenlerin ülkesi...” **Değiştirmek görevdir.**

ZONGULDAK-2013 / Üyelerimiz Ne Diyor?

MADENCİNİN ÖFKESİ KORKUTUCUDUR

Hiçbir öfkeye benzemez madencinin öfkesi... Korkutucudur egemenler için. Çünkü egemenler de biliyor ki; sömürünün, güvencesizliğin, iş cinayetlerinin en fazla yaşandığı yerdir maden ocakları. O yüzden çok korkarlar madencinin ayaklanmasından. Sınıf bilincine kavuşup 'işçiler birleşin' dediklerinde, ayakları titremeye başlar egemenlerin. Hele ki, 'yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği' deseler; iktidar korkusu içine işler faşist diktatörlüğün.

Şimdi Zonguldak'tayız; "... uğultunun ve sükûnetin; tevekkülün ve başkaldırının kenti. Zift rengi vardiyaların, için için yanan kömürün ülkesi. İki yüzü vardır bu kentin, bir yüzünde bitmez tükenmez galeriler uzanır. Sabır ve ısrar dolaşır burada, diğerinde bir kıvılcıma hasret isyan..." 1965 Kozlu Direnişi'ni inceleyen Erol Çatma, "Kömür Tutuşunca" adlı kitabında böyle tanımlıyor Zonguldak'ı... Gerçekten şehre indiğimizde görüyoruz iki yüzünü de. Şehir Merkezi bomboş. Tüm Zonguldak halkı ve demokra-

tik kitle örgütleri, katledilen 8 maden şehidinin hesabını sormak için yürüyüş güzergahını doldurmaya başlıyor. "Taşeronu Hayır" sloganıyla yürüyüş başlıyor. Kortejdeki madenciler ve diğer işçiler; iş, ekmek, adalet mücadelesini sürdürüyor, katillerden hesap sormaya devam ediyor...

TMMOB sancağının ardında ve Maden MO / Genç Madenci örgütlülüğünde katıldığımız Emeğe Saygı Mitingi -her zaman 'işveren vekili' gibi göstererek, sınıftan uzaklaştırmaya çalıştıkları- biz geleceğin maden mühendislerinin, bu kapitalist sömürü sisteminde Toplumcu Mühendis olma gerekliliğini bize bir kez daha kavratmıştır. Şimdi genç maden mühendisleri olarak, bu sınıf savaşımının içinde olduğumuzu unutmadan, işçi sınıfı ve ezilenlerin mücadelesini her genç madenciye taşımamız.

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!...

Koray Aspir

ZONGULDAK-2013 / Üyelerimiz Ne Diyor?

KAFES...

Emeğe, ekmek kavgasına, kömüre, kısacası madencilğe aşinalık, daha 7-8 yaşlarındayken, yakından tanıdığım ve mahallenin tüm çocukları tarafından çok sevilen bir maden emekçisi abimizin maden kazası sonucu ölümüyle başlayınca, birde öğretmen babanızın 17- 19 yaşları arasında bir maden işçisi olarak hayat ve ekmek mücadelesine başladığını öğrendiğinizde., Madencilik., hayatınızın her döneminde tüm detaylarıyla içinizde hissettiğiniz bir yaşam biçimi oluveriyor, Her insan gibi, memleketinizin havasına, suyuna, taşına, toprağına benziyorsunuz... Yıllardır oralardan ayrı da olsanız, kömür tozu kokusundan bile vazgeçemiyorsunuz...

Kışı, yazı , baharı..., güneşi, yağmuru, karı

.., öfkesi yaman olan Karadeniz'in saati saatine uymayan adı gibi kararan ve azan o hırçın kaba dalgaları..., ruhunuzu öyle bir etkiliyor ki,

İSYAN, KAVGA, DİRENİŞ yöre insanının doğasının bir parçası oluveriyor,

Ve bu İSYAN ve bu KAVGA ve bu DİRENİŞ, haksızlığa tahammülü olmayan, başkaldırmaya hazır Madenci anası, karısı, kız kardeşi, kızıyla, kısacası kadınlarıyla birleşince, sokaklara da taşınca, amele tayfasının emek mücadelesi daha da bir anlam kazanıyor.

Neden anlam kazanıyor..?

Çünkü Zonguldak' da anaların, kadınların yüreği 150 yıldır yeraltından çarpıyor. Ölüm

ZONGULDAK-2013 / Üyelerimiz Ne Diyor?

gerçeğiyle sürekli kanayan, acı çeken bir yürek. Kömür tozunun içinde aklınızı alacak bir sesle çarpıyor.

Bir ananın yüreğinin kuyusunu başka kuyulara özdeş tutabilir misiniz ? ama Zonguldak'da tutarsınız. O kuyulardan çıkmasını bekledikleri dört yanı demir parmaklıklarla örülü o kafes onlara, 9 ay on gün karnında taşıdığı, o minicik parmakların sahibini, sütünü verdiği, ilk emeklemelerini, ilk hecelerini, ilk adımlarını, ilk gülümsemesini hiç unutmadığı evlatlarını, kızlara babalarını abilerini, kadınlara kocalarını kavuşturacaksa ,işte o kafes yeraltındaki yüreklerini canlarını onlara geri getirecekse, o kuyu o kadınların yüreklerinin ana damarı oluverir, o kafes aldıkları en derin nefestir,

Hayat karşılığı olmayan tek varlıktır derler ya, işte o kafes onun cananının, hayatının karşılığıdır, Zonguldak kadınlarının...,

Ölümlerle, yaşamın, maden kazasıyla, kanın, böylesine köklü bağlar içinde olduğu bir yörede, acıyı bu kadar yoğun yaşarlarken başları her zaman dimdiktir, onurlu ve yiğitlerdir. Hele o Kuyu başında... o kafesi beklerken ki yüzlerindeki mücadele azminin derinliğini bir görebilseniz,

27 Ocak 2013 Pazar günü, Büyük Ankara yürüyüşünün 22 yıl sonrasında Zonguldak'ta 'Emeğe Saygı' mitinginde işte o kafesi bekleyen kadınları alanda göremeyince kendinizi yalnız ve güçsüz hissedebilirsiniz,

Ekmek, özgürlük, eşitlik için en son 22 yıl önce bir an olsun sokakları boş bırakmayan, o kafesi bekleyen kadınlar, eğer, " yarından sonra yeni bir süreç başlayacak" diyerek yeni bir mücadele başlatma kararlılığında olduğunu anlatmaya çalışan sendikacıların, bu sürecinin ilk gününde orada yoksalr, alandakilerin "susma haykır, taşeronu hayır" "taşeron demek ölüm demektir"

taşeronlaşma bataklığıdır bu bataklığı kurutacağız" "üretimden gelen gücümüzü kullanacağız" sloganları öksüz kalır ve hedefe ulaşmak zorlaşır...

AKP iktidarı tarafından tam bir taşeron cumhuriyetine dönüştürülen ülkemizde, emek sınıfı cephesinden başlayacak bir mücadeleye ateşinin içinde o kafesi bekleyen kadınlar olmalı...

Alanı dolduran binlerce işçi ve emekçinin gözlerindeki umut ışığı, o kafesi bekleyen kadınların güçlü yüreğiyle birleşmeli...

Hükümet politikalarının, taşeronlaşmanın, sendikasılaştırmanın, iş güvencesiz ve fazla çalıştırılmanın, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin dikkate alınmadığı bir çalışma ortamını yaratan sistemi eleştirirken o kafesi bekleyen kadınların ana sıcaklığı hissedilmeli...

Alandaki binlerce işçi tarafından atılan "Gün gelecek devran dönecek, AKP halka hesap verecek" sloganı o kafesi bekleyen kadınlarla birlikte atılmalı...

Bu mitingden öncede verilen mücadelelerde ve yapılan direnişlerde ve hala süren kavga ve isyanlarda o kafesi bekleyen kadınların parmağı var, bundan eminim...

AKP diktatörlüğünün yarattığı korku imparatorluğunda, her türlü emek ve çabaya rağmen patronlar tarafından boğulmaya çalışılan bu eylem ve direnişlerde, polis copu ve gaz bombaları ardında süren yağma ve talan düzenine karşı, umudu besleyen bir çıkışa kapı aralanırken de, o kafesi bekleyen kadınların parmağı var, bundan da eminim...

Emin olun ki yolumuz açık, Yeter ki o kafesi bekleyen kadınlar yanımızda olsun...!

Cemalettin Sağtekin

TMMOB'nin Dönüştürülmesi Çabalarında Geri Adım: Çevre ve Şehircilik Bakanı Yasa Taslağını Geri Çektiğini Açıkladı

2009 yılında Devlet Denetleme Kurulu raporu ile başlayan TMMOB'nin dönüştürülme süreci, son dönemde gündeme giren "Yapı Denetimi Hakkındaki Kanun ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Taslağı" ile TMMOB Yasasını/mevzuatını değiştirerek TMMOB'yi parçalama aşamasına gelmişti. Bu Taslakta öngörülen "il odaları" ile, mühendis, mimar, şehir plancılığı disiplinlerinin meslek örgütlülükleri, yasanın muhatabına sorulmadan, görüşü alınmadan, kapalı kapılar ardında yapılan hazırlıklarla tasfiye edilmek istenmekte, böylece TMMOB üzerindeki genel "vesayet", otoriter bir şekle dönüştürülmekteydi.

Bu dönüşüm sonucunda mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetleri ve ilgili meslek örgütleri, böl-parçala-küçült-yönet yaklaşımıyla demokratik merkezi yapılardan rekabetçi yerel yapılara dönüştürülerek merkezi kamu yönetimine bağlanacak, aynı meslek grubu içinde ve o meslek grubu ile ilişkili meslek grupları arasında rekabetler yaratıp, bilimsel, teknik, mesleki, örgütsel, toplumsal gereklilikleri dışlamakta; kamusal hizmet ve toplumsal yarar gibi TMMOB'nin çok önemli ölçütler ortadan kaldırılacaktı. TMMOB ve bağlı Odaları bu sürece müdahale ederek, mücadele yoluy-

la bu olumsuzluğu engellemek için bir dizi etkinlik planladı. İlk olarak başta kendi üye kitlesi olmak üzere kamuoyunu bilgilendirme için bir imza kampanyası başlattı. Kampanya kapsamında bugün itibarıyla imza sayısı 40 bini geçmiş durumdadır.

Ardından örgüt birimleri harekete geçirildi. Yönetim Kurulu Başkanları ile bir toplantı yapılarak Oda üyelerini bu süreç kapsamında daha aktif olarak harekete geçmesi sağlandı. Özellikle Ankara dışı çalışmaların odak noktası ve örgütümüzün en hareketli en etkin birimleri olan İl Koordinasyon Kurulları (İKK) sürece aktif olarak katıldılar. İKK'ların devreye girmesi, kon ile ilgili üye toplantılarının yapılması, üyelerin kampanyaya aktif olarak katılmasının yolunu açtı. Yine İKK'lar tarafından insanların yoğun olarak bulunduğu noktalarda açılan masalarda imza toplanması, kampanyanın diğer toplum kesimleriyle paylaşılmasını sağladı.

Mücadele süreci devam ederken 30 Ocak 2013 tarihinde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı TMMOB'u toplantıya çağırdı. Bakanlığın "*sürdürülebilir çevre, yaşanabilir şehirler, güvenli ve nitelikli yapılar inşa edebilme hedefine varabilmek amacıyla afet riski taşıyan yapıların tasfiye edilerek can ve mal*

BİRLİK HABERLERİ / Haber-Yorum

güvenliğinin sağlanmasına, çevreye duyarlı teknik altyapısını tamamlamış, nitelikli yaşam alanlarının oluşturulmasına ve sağlıklı bir imar düzeninin kurulmasına yönelik olarak görüş alışverişinde bulunmak ve birlikte çalışılabilmesine ilişkin yol haritası oluşturmak üzere” düzenlediği toplantıda, Oda Başkanlarıyla birlikte TMMOB'nin genel görüşleri ve hükümet uygulamalarına ilişkin eleştirileri dile getirildi. Toplantıda Çevre ve Şehircilik Bakanı Sayın Erdoğan Bayraktar; Bakanlık yapısı ile ilgili bir sunum gerçekleştirdikten sonra özetle; görüşlerimizi dikkatle dinlediğini, TMMOB Yasası değişikliği üzerine bir çalışma yapıldığını,

ancak bu çalışmanın durdurulduğunu, şimdi TMMOB Yasası ile ilgili bir gündemlerinin olmadığını, mühendislik mimarlık şehir planlama alanlarında TMMOB ve ilgili odaları ile birlikte çalışmak istediklerini, TMMOB ile gündemli toplantıları sürdürme niyetlerinin olduğunu, kısa süre içerisinde bunu gerçekleştireceklerini ifade etti.

Vurgulanması gerekir ki; TMMOB Yasa değişikliğinin gündemden kaldırılmış olmasının söylenmesindeki en önemli etki bağlı odalar, İKK'lar ve örgütlü üyelerle birlikte yürütülen mücadeledir.

Erşat Akyazılı (MÖK Başkanı)

BİRLİK HABERLERİ / Haber-Yorum

TMMOB Tanıtım Filmi

TMMOB / Ankara İKK, TMMOB'nin tanıtımı konusunda kısa film hazırladı. TMMOB tanıtım filmini aşağıdaki adresten izleyebilirsiniz:

http://www.tmmob.org.tr/genel/bizden_detay.php?kod=8861&tipi=2niz.

TMMOB Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisleri

TMMOB Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisleri inşaatında yapılan inceleme sonrasında, TMMOB Öğrenci Evi Çalışma Komisyonu Üyesi Mimar İmran Karaman projeye ilgili bilgi verdi. 14.000 m² binanın kız ve erkek öğrenciler için toplam 350 yatak kapasitesine sahip olacağını belirten Karaman, ayrıca binada 350 kişilik konferans salonu, yemekhane, okuma ve spor salonlarının yapıldığını kaydetti.

TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı ise; konuya dair konuşmasına, belediyelerin ve merkezi idarenin rantsal dönüşüm projeleriyle Türkiye'nin her yerinin talan edildiği bir dönemde, böylesi önemli bir projenin hayata geçirilmesini sağladığı için Yenimahalle Belediye Başkanı Fethi Yaşar ve ekibine teşekkür ederek başladı. Bir yıl önce 13 Şubat 2012'de imzalanan protokol sonrası 1 Haziran 2012'de başlanan çalışmaların 8 ayda geldiği noktayı anlatan Soğancı: "... 'Gençlik geleceğimizdir' diye çıktığımız bu yolda, bu proje bizim için, örgütümüzün geleceği açısından çok önemli. Burada aydınlık yürekli, aydınlık beyinli bizim çocuklarımız bir dayanışma yaratacaklar. Her kattan seçilecek bir temsilciyle oluşturacağımız yurt temsilcileri konseyiyle yönetilecek burası... Burada kalacak öğrenciler dünyanın en güzel halaylarını çekecek, en güzel arkadaşlıklarını kuracak, en güzel sözlerini birlikte söyleyecekler. Aşağıdaki salonlarda ülkemizin ve örgütümüzün bugününe ve geleceğine dair en aydınlık görüşleri üretecekler. TMMOB Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisinin açılışını 11 Temmuz 2013'te, Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ün ölüm yıldönümünde, birlikte yapacağız!..." diye konuştu...

BİRLİK HABERLERİ / Haber-Yorum

“Meslek Örgütleri Neden Hedefte” Konulu Panel Eskişehir’de Gerçekleştirildi.

Eskişehir Akademik Odalar Birliği tarafından, 9 Şubat 2013’te, Zübeyde Hanım Kültür Merkezi’nde “Meslek Örgütleri Neden Hedefte” konulu bir panel gerçekleştirildi. Panelde TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı, TTB Merkez Konsey Başkanı Prof. Dr. Özdemir Aktan ve AÜ Siyasal Bilgiler Fakültesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Metin Özüğurlu birer konuşma yaptılar. Eskişehir Serbest Muhasebeciler Odası Başkanı İlker Özokçu’nun yönettiği panelin açılış konuşmaları; Eskişehir Akademik Odalar Birliği adına Eskişehir Tabip Odası Başkanı Dr. Bülent Nazım Yılmaz ile Eskişehir Baro Başkanı Avukat Rıza Öztekin tarafından yapıldı...

TMMOB 42. Dönem 2. Danışma Kurulu toplantısı 2 Mart 2013 Cumartesi günü İnşaat Mühendisleri Odası Teoman Öztürk Salonu`nda yapıldı.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı’nın gündemi ve TMMOB’nin bir yıllık faaliyetlerini değerlendirdiği konuşmasıyla başlayan Danışma Kurulu’nda söz alan konuşmacılar da ağırlıklı olarak TMMOB’ye müdahaleye yönelik gündeme gelen yasal düzenlemeler, Kürt sorunu ve Suriye’de yaşanan gelişmeler konularına değindiler.

AFŞİN-ELBİSTAN KÖMÜR OCAĞINDAKİ FACİADAN BU YANA İKİ YIL GEÇTİ. YETKİLİLER HALÂ NEDEN SUSMAKTADIR?...

Maden MO; Elektrik MO, Jeoloji MO ve Makina MO ile birlikte, Afşin-Elbistan kömür ocağında iki yıl önce meydana gelen kazada hayatını kaybeden 9 kişinin halen çıkartılmamış olması üzerine, 9 Şubat 2013 tarihinde bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada, özellikle şu hususlar vurgulandı: “Ruhsat hukuku Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı’nın ilgili teşekkülü EÜAŞ’a ait olan ve özel sektöre 25 yıllığına işletilmek üzere verilen Afşin İlçesindeki Çöllolar kömür sahasında, 6 Şubat 2011 ve 10 Şubat 2011’de iki kez şev kayması meydana gelmiştir. İlk olayda bir işçi yaşamını yitirmiştir. İkinci olayda ise, bir maden mühendisi ve bir jeoloji mühendisi olmak üzere toplam 10 kişi kayan malzemenin altında kalmıştır. Bir işçinin cenazesi çıkarılmış, 9 kişiye ise halâ ulaşılamamıştır... (...) Bizler; TMMOB’ye bağlı ilgili meslek odaları olarak, gerek kömür madenciliğimizle ilgili yürütülen yanlış politikaların, gerekse de, enerjide dışa bağımlılığı azaltma söylemleri altında, bağımlılığımızı daha da artıran hükümetler arası anlaşmaların takipçisi olacağımızı kamuoyuna bildiriyor, sorularımıza cevap bekliyoruz.”

IV. ÖĞRENCİ KURULTAYI

KARANLIĞI PARÇALAYAN, GELECEĞE SAHİP ÇIKAN YÜRÜYÜŞÜMÜZ SÜRÜYOR: GENÇ MADENCİ 4. KURULTAYINI GERÇEKLEŞTİRDİ

“Toplum için üreteceğiz, sermaye için ölmeyeceğiz...” şiarıyla 9-10 Mart 2013 tarihlerinde Antalya’da düzenlenen Genç Madenci 4. Kurultayı, meslek örgütümüz Maden MO öğrenci üye örgütlenmesi olan Genç Madenci’nin 8 yıllık yürüyüşünde önemli bir adım olarak tarihin sayfalarında yerini aldı. Maden MO; üyelerinden, mensuplarından ve çalışanlarından, yani aydınlık bir geleceğin düşünüyüşünü kuran onurlu insanlardan aldığı gücüyle, yarınlara doğru yürüyüşünde önemli bir iş daha gerçekleştirmiş oldu.

Bilindiği üzere, son dönemde AKP’nin TMMOB Yasası değişikliği süreci ile sonuçlandırmaya çalıştığı, TMMOB ve bağlı odaların yönetimlerini ele geçirmek için türlü ‘düzenlemeler’ peşinde koştuğu bir saldırı süreci yaşandı. Odamız da bu süreçte ‘yenilikçi’ kimselerin ‘grupları’ tarafından ele geçirilmek ve AKP’ye teslim edilmek istendi. Ancak, 1954’ten bu yana sahip olduğu dayanışma ve direniş kültürünün hakkını veren Odamız, bütün bu saldırıları geri püskürtmeyi başardı. Bu sürecin ardından, AKP’nin Torba Yasası’ndan çıkan TMMOB yasa değişikliği de, bütün toplumcu mühendis, mimar ve şehir plancılarının el ele vererek yürüttüğü merkezi bir imza kampanyası süreci ile geri çektirildi. AKP’nin yandaş besleyici rantçı politikalarını açtığı davalar ve yürüttüğü mücadele ile sürekli tökezleten, aksatan ve bu nedenle sermayedarların tepkisini çeken TMMOB, saldırılar karşısında da aynı kararlılığı göstererek tavrını koymuş oldu. Bütün bu süreçlerde, öğrenciler olarak TMMOB ve Odamıza sahip çıktık. İnşaat MO Teo-

man Öztürk Salonu’ndan Ankara Kızılay sokaklarına taşan, geleceğimizi aydınlatan meşalelerin taşıyıcılarıydık. İstanbul’da, Adana’da, Eskişehir’de, Diyarbakır’da, bulunduğumuz her yerde bu faşizme direndik ve zafere katkı koyduk.

Genç Madenci olarak, 4. Kurultay çalışmaları kapsamında TMMOB imza kampanyasına bulunduğumuz her yerde destek verdik. Bütün temsilcilikler, MÖK aracılığıyla süreç hakkında bilgilendirildiler ve çalışmalar örgütlediler. Toplanan imzalar üzerinden Genç Madenci örgütlülüğünün de geliştirilmesi için çalışmalar yapıldı. Böyle bir mücadele hattında yürüyüşüne devam eden Genç Madenci, ülkemizdeki hemen hemen bütün üniversitelerden 135 delege ile topladığı 4. Kurultay’ını; bilimin, tekniğin emperyalizm ve sömürgeci değil, halkın yararına kullanılıp üretilmesinin şiarıyla, iki gün boyunca ülke, dünya ve öğrenci sorunları üzerinden yürüyen tartışmalarla geçirdi.

Kurultayımızın temel başlıkları eğitimde yaşanan sorunlar, işsizlik, geleceksizlik, öğrenci örgütlenmesinin önemi ve Genç Madenci örgütlülüğünün üzerine düşenler, kadın sorunu ve ağırlıklı olarak Kürt sorununun tartışıldığı bir serbest kürsü şeklinde örgütlendi.

Kurultayda Yeni YÖK Yasası üzerine AÜ-SBF Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Meltem Kayıran ile bir panel gerçekleştirildi. Panelde, YÖK’ün kaldırılması ifadesinin neden büyük bir yalan olduğu; Bologna Süreci’nin önümüzdeki dönemde neden ve nasıl daha da sertleşeceği; üniversitele-

IV. ÖĞRENCİ KURULTAYI

re patron rektörlerin nasıl getirileceği ve özerklik adı altında yapılan propagandanın ardından –üniversitelerin devlet ödeneğinin kesilmesiyle birlikte– tamamen piyasanın iradesine nasıl bırakılacağı tartışıldı.

Maden MO İstanbul Şubesi YK Başkanı Nedret Durukan; gerek işyerinde, gerek evinde, gerek sokakta, amfide, yurttta, şantiyede, ocakta; kısaca yaşamın her noktasında ötekileştirilen, yok sayılan, dövülen, taciz edilen, tecavüze uğrayan, aşağılanan kadınların tarihteki onurlu mücadelelerindeki kilit noktaları vurgulayan ve AKP karanlığı döneminde daha da cisimleşen kadın sorununu. çeşitli istatistiksel bilgiler ve bilimsel veriler ışığında ortaya koyan; kadınların kimlik mücadelelerine dair söz söyleyen bir sunum gerçekleştirdi. Sunumun ardından da öğrenci dele-

geler ve Oda üyelerinin de katıldığı bir forum düzenlendi.

Kurultayımız, ülke gençliğinin ve bütün emekçilerin, aydınların, gazetecilerin, tutuklu öğrencilerin, sanatçıların, kimliklerin eşit, özgür ve demokratik bir ülke yaratmanın mücadelesinde yitirdiğimiz değerlerimizin, sahip olduğumuz mücadele azmiyle omuzdaş olduğumuz herkesin kurultayıdır. Sözümüz herkesin sözü, yürüyüşümüz bütün onurlu insanların, Venezüela halkıyla birlikte ölümsüzleşen yoldaş Hugo Rafael Chavez Frias'ın yürüyüşüdür.

Selam olsun!

Merkez Öğrenci Komisyonu

TÜRKİYE ÖĞRENCİ HAREKETİNİN TARİHİNDEN BİR BELGE

İstanbul, 17. Temmuz. 1968

Sayın Cevdet Sıynay
Cumhurbaşkanı
Florya, İSTANBUL

Amerikan 6. filosunun her gelişinde İstanbul'un lüks otelleri Amerikan genelevleri şeklinde çalışmaktadır.

Görevi, bu tür yerlerdeki Amerika'lıları yakalamak olan polis Amerikan genel evleri olarak çalışan otellerin kapısında nöbet tutmaktadır.

Amerika'lıların bu tür rahatını sağlayan polis, devrimci Türk gençliğini tutuklamakta ve gençliğe saldırmaktadır. Saldırıların sonucunu bugün sabah saat 04.00 de Teknik Üniversite yurdu yaptılar. Yataklarında uyumakta olan öğrencileri topladılar. Silahlarını ateşlediler. Ölü ve yaralı sayısı belli değildir. Bu kimin polisidir?

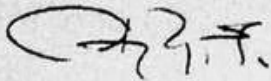
Bazı kişiler döviz krizini, genel ev gibi işleyen oteller ve gece klüplerinde ulusumuzun onurunu satarak gidermek düşüncesi içinde midirler?

Öldürdükleri kişilerin hesabı bile sorulmayan ülkemizde, gençliğin bu soruşturmayı çok geniş tutacağını da bilinmesi gerekir.

GÖREVİNİZE BAŞLARKEN ANAYASA UYARINCA TÜRK ULUSUNUN ŞEREF VE NAMUSUNU KORUMAK İÇİN ANDİÇTİNİZ.

SİZİ GÖREVE ÇAĞIRIYORUZ.

İ.T.Ü.T.O.T.B.
Başkanı
Çetin Uygur

İ.T.Ü.Ö.B.
Başkanı
Harun Karadeniz

